

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

6

೧೯೮೫

Chandamama, February '51

Photo by Pranal K. Patel

కాగ్ మం

ವಿಜಯ ರವರ ...

ಪಾತಾಳ ಭೈರವಿ

Direction

K.V. REDDI, B.Sc. (HONS)

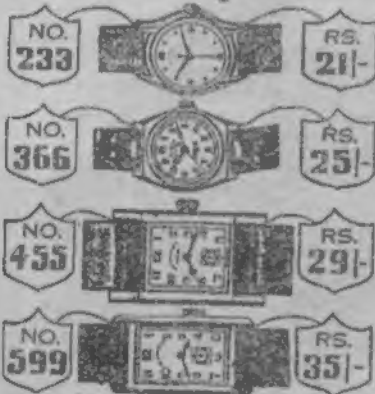
Produced by - **NAGI REDDI-CHAKRAPANI**

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ರತ್ನ 9
ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 10
ಬಡವನ ಹರುಷ 12
ಕುಟ್ಟುಕಣ್ಣಿನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ 18
ಅವಳ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ 17
ಜೀನಿನ ದಿಬ್ಬ 25
ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಸಭೆ 29
ಪಂಡಿತರಾಯ 88
ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ 89
ಕಂಡೂ ಕಲ್ಲುತರು 42
ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ ? 47

ಇವಲ್ಲದೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಒಗಟು, ನಗೆಹಸಿ,
ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಹೊಸಮಾದರಿ ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ಅತಿ
ಆಕರ್ಷಕ ಕೈ ಗಡಿಯಾರಗಳು
5 ವರ್ಷ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

No. ಮನೋಹರ ಡಿಸೈನುಳ್ಳ Rs.
22 ಪಾಕೆಟ್ ವಾಚು 13/-

ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮಿಕ್ಕಿದೆ. ಈಗಲೇ ಬರೆಯಿರಿ.
ರೋಲ್ಡ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಸುಗಳಿಗೆ ರೂ. 5/-
ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

HILSON WATCH CO., (C.M.)
BARA, KOTHI MEM. DELHI.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಒಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತೆ!!

ಆಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್
ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್
ಬಾಕ್ಸು ಕೆಮೆರಾ

ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸು
ಮತ್ತು ವ್ಯೂಫೈಂಡರಿ

ನೊಡಗೂಡಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ
ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಆಗ್ಗ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗರು ಸಹ
ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸ
ಬಹುದು. ಸಂ. 120 ಫಿಲಿಂನಲ್ಲಿ 24" x 34"
ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ
ಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ
ದೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕೆಟ್
ಪೋಸ್ಟೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.
ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸಂಪಡುವಂತಹ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್,
ರೂ. 3-8-0. ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ.
ಇಂದೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡಿರಿ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C.M.)
P. O. 21 ALIGARH U. P.

MORTON..

ಮಿ ತಾ ಯಿ ಗ ಳ ಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ
ಅತ್ಯಂತ ಸಿಹಿ ಮಿಠಾಯಿ

C. & E. MORTON (INDIA) LTD.

MAKERS OF QUALITY CONFECTIONERY
INCLUDING

Cream Toffees, Fruit Centered Sweets, Barley Sugar
Lollies, Satin Confectionery, Peppermint-lozenges etc.

A.S.P.M

ಸೋಲ್ ಏಜೆಂಟರು :

ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ (ಮದ್ರಾಸು) ಲಿಡ್.,

80, ಶಂಭುದಾಸ್ ಬೀದಿ, ಮದರಾಸು - 1 (ದ. ಇಂಡಿಯಾ)

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್

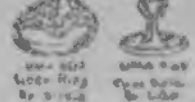
ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೀಸ್ಟಾಫೀಸ್
ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕೆನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ 'Gold Sheet Welding on Metal' ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕೆಂಗಿನ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು.

ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ. N.B.-ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸಲು ಛಾರ್ಜ್ ರೂ. 0-5-0

Tel : "UMA" Masulipatam.

ಮುಧ್ಧಿನಗೊಂಬೆಯಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ನಿಮಗೆ ಬೇಕೆ?

ನಮ್ಮ "ಶುಭೋ" (SUBHO) ವಸ್ತು ಗರ್ಭವತಿಯರು ಸೇವಿಸಿದರೆ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಗು ಬಾಣಂತಿಯರೆ ಅಂದ ಚಂದಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕೊಡುವ ಬಲವರ್ಧಕ ಔಷಧ (Tonic). 'ಶುಭೋ' ಶೀಘ್ರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ. ರುಚಿಕರವಾಗಿದೆ. ಗುಣವು ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಆರ್ಡರು ಕೊಡಿರಿ.

ಬೆಲೆ ರೂ. 3/- ಪೋಸ್ಟೇಜು ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

C. V. R. CORPORATION.

POST BOX 735

CALCUTTA.

TELEGRAMS : 'GOOD HEALTH.'

ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಹುಮಾನ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ

14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.

ಯಾವ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು, ನಮ್ಮ '14 ಭಾಷೆಗಳು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ, ಹಿಂದಿ, ಬಂಗಾಳಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಟೆಲುಗುಭಾಷೆ, ಜಪಾನಿ, ಮೊದಲಾದ 14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆ ರೂ. 2/- ಪೋಸ್ಟೇಜು 12 ಆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಕಸೂತಿ ಯಂತ್ರ

ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ತರಹವಾಗಿ ಡಿಸೈನ್, ಹೂ ಬಳ್ಳಿ, ಎಲೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹೊಲಿಯ ಬಲ್ಲ 4 ಸೂಜಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ ರೂ. 8 (ಪೋಸ್ಟು ಖರ್ಚು 1-4-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.) ಆರ್ಡರುಗಳು ವಿ. ಪಿ. ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

BENGAL TRADERS (C.M.C.)

P. O. 21. ALIGARH (U. P.)

ಹಿಂದೀ-ಹಿಂದೀ-ಕನ್ನಡ ರತ್ನ ಕೋಶ

ಸಂಪಾದಕರು:—ಶ್ರೀ ಜಿ. ಡಿ. ಮೈಸಾಳೆ

೧೨೦೮ ಪುಟ—೩೫೦೦೦ ಸಾವಿರ ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ—೩ ಲಕ್ಷ ಹಿಂದೀ
ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಳು, ಹಾಗೂ ಭಾರತ ಶಾಸನ ಶಬ್ದಾವಲಿ ಕೋಶ
ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಲಭ
ಹಿಂದೀ ಅರ್ಥವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರುವುದೇ ಈ "ರತ್ನ ಕೋಶ"ದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದರ್ಶ.

ಬೆಲೆ ರೂ. ೮-೧೨-೦ :: ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ೦-೧೨-೦

ಹಿಂದೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸುಸಂಧಿ

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಭೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಧ್ಯಮ,
ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಿಡುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
ಬೆಲೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ೦-೧೪-೦, ೨-೦-೦, ೩-೮-೦ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ.

ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸವಿಯೂಟ.

ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಕೈಗಂಬ

ಸಂಗೀತಾಚಾರ್ಯ

ಲೇಖಕರು:—ಎಸ್. ಎನ್. ಹಂದಾಸ್. ಬೆಲೆ ೧-೪-೦ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ
೨೦ ಪ್ರಮುಖ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಸಂಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವಶ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲ
ಸಚಿತ್ರ ಹೊಲಿಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ೨ ಭಾಗಗಳು

ಇದರಲ್ಲಿ ಜಂಪರ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂಡರ್ವೇರ್, ಗಂಡಸರ ಉಡುಪುಗಳ ಆಕರ್ಷಕ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಉಡುಪು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವದು,
ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅಕ್ಕತಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಬೆಲೆ ೨-೦-೦ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—ರಾಮಾಶ್ರಯ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ, ಧಾರವಾಡ.

ರೂ. 5-14 ಕ್ಕೆ ಗೋಲ್ಡನ್ ಬಂಗಾರದ ನಗಗಳು

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅನಂದವೀಯುವ ಹೊಸ ಡಿಸೈನ್ ಗಳುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಅಂದವಾದ ಆಭರಣಗಳು ಗೋಲ್ಡನ್ ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಬಣ್ಣ ಕಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಲು ಬಂಗಾರದಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬಡವರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಮತದವರೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಆಭರಣಗಳ ವಿವರ: ಒಂದು ಜೊತೆ ಡೈಮ್ ಬಳೆಗಳು, ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಂದ್ರಲೇಖ ಸ್ವಾರಾ ಲೋಲಕು, ಒಂದು 9 ಕಲ್ಲಿನ ಡೈಮ್ ಉಂಗುರ, ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಜ್ಯೋತಿ ನೆಕ್ ಲೇಸ್ ಡೈಮ್, ಈ ನಾಲ್ಕು ಆಭರಣಗಳು ಒಂದು ಸುಂದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಬೆಲೆ ರೂ. 5-14-0. ಖರ್ಚುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಸ್ವಾಕೃ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ. ಇಂದೇ ಬರೆಯಿರಿ.

ಸುಷ್ಮಾ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ, ಪೋಸ್ಟು ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 89, ಮದ್ರಾಸು-1

SUSHMA & COMPANY, GOLDEN JEWELLERS, P. O. Box 89, Madras-1.

**ಆಂಧ್ರಾ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು :: ಮಂಚಲೀಪಟ್ಟಣ.**

ವಿಮಾ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ 25 ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ
ಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂಸ್ಥೆ.

1950 ರಲ್ಲಿ ನೂತನ ವ್ಯಾಪಾರ 2 ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳು.
ಒಟ್ಟು ವಿಮಾ ನಿಧಿ (ಸುಮಾರು) 1 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳು.

ಜೀವ ವಿಮೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ - ಅಗ್ನಿ - ಮೋಟಾರು
ಪ್ರಮಾದ-ನೌಕಾ-ವಿಮಾವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ನಮಲ್ಲಿ ಉಂಟು.

ನಮ್ಮ ಆಫೀಸುಗಳು

ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ನಾಗಪುರ, ದೆಹಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ಬೆಳಗಾಂ, ಅನಂತಪುರ, ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್, ಕೊಯಮುತ್ತುರು, ಬರ್ಹಾಂಪುರ,
ಎರ್ನಾಕುಲಂ, ಚಿಟವಾಡ್, ಗುಂಟೂರು, ಜಂತ್ರಿದಪುರ, ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ,
ರಾಜಮಹೇಂದ್ರ, ಮಂಗಳೂರು, ದಿಬ್ರುಗರ್, (ಅಸ್ಸಾಂ).

2-2-1951 ರಿಂದ

ಅಮೋಘ ಪ್ರಾರಂಭ

ಜೂ ಪಿ ಟಿ ರ ವ ರ

ಸುಂದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ

“ಮ ಮರ್ ಯೋ ಗಿ”

(ತಮಿಳು)

ಅಂಜಲಿ ದೇವಿ : ಮಾಧುರಿ ದೇವಿ : ಸಹಸ್ರನಾಮಂ
ಎಂ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರನ್ :: ನಂಬಿಯಾರ್

ಬೆಂಗಳೂರು :

ಮೂವಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು

ಶಿವಾಜಿ, ನ್ಯೂ ಅಪೆರಾ

ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್.

ಕೃಷ್ಣಾ ಟಾಕೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ

ಎಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಾರಂಭ

A TALLAM RELEASE

ಸಂಪುಟ ೬
ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಫೆಬ್ರವರಿ
೧೯೫೧

ಚಂದಮಾಮು

ರಕ್ಷೆ * *

— ಶ್ರೀ ಕಲಾಕುಮಾರ.

ಸಮರದಿಂದ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲ;
ಶತ್ರು ಮಿತ್ರನಾಗಲಿ
ನಾವು ಅವರು ಬೇರೆಯಲ್ಲ
ಮನಸು ಮಮತೆ ಕೂಡಲಿ
ನಮ್ಮ ನಾಡು, ಅವರ ನಾಡು
ಎಲ್ಲ ಒಂದು ಸೇರಲಿ
ವಿರಕ್ತಕೊಂದು ದಾರಿ ತೋರಿ
ಜಗದ ಕ್ಷೇಮ ಬೆಳೆಸಲಿ
ನ್ಯಾಯ ಸತ್ಯ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ
ಸರುವ ಸಮತೆ ಬೆಳೆಯಲಿ
ಸತ್ಯ ಸಮತೆ ಜಗದ ಹಿತವ
ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಲಿ
ದೇವ ಪೂರೆಯೊ ನಮ್ಮ ನಾಡ
ಸ್ವರ್ಗಸೀಮೆಯಾಗಲಿ
ಶಾಂತಿ ಬೆಳೆದು ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ
ಅದೇ ರಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ.

ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಚಂದ್ರನು ಅಗುತ್ತಿರುವನು. ಆತನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸುಸ್ಥವಸ್ಥೆಗಳು ಜನಿಸಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದವು. ಆಗ ಕೇವಲ ವೋಷ ಸುರಿಗೆ ದರೋಡೆಗಳು ಹೇಳಿ ವೆಸರಿ ದಂತಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿನಂತೆ ಅನ್ಯಾಯ ಕಡನ ಜಗಳಗಳು ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜನಲ್ಲಿ ದೂರುಗಳು ಬರುವುದು ಅಪರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಬಂದರೂ ರಾಮನ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಿಕೆಯು ಮೂದರಿಯದಾಗಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಬಡ ಹಾರುವನೊಬ್ಬನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರವನ್ನು ಪೂರಾ ತಿರುಗಿದನು. ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ, ಮುಘಾಝೆ ವಾದರೂ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯಾಗಲಿ ಎರಡು ಕಾಸಾಗಲಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಗೆ ಬಂದು ತಳಮುಳಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಸಿವಿನ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಾ ಅತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದನಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿ ಕಣ್ಣೆರೆದಿತ್ತು. ಫಟ್ಟನೆ ನಿನ ತೋರಿ ತೋರಿ, ಎಫವಾ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿ

ಭ್ರಮಣವಾಯಿತೋ, ಏನೋ, ಒಂದು ಕೋಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಾಯಿಯ ಕಾಲ ವೇಲಿ ಏಟು ಹೊಡೆದನು. ನಾಯಿಗೆ ಸಖೇದ ಅತ್ಯರ್ಥವುಂಟಾಯಿತು. ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ನನಗೇಕೆ ಹೊಡೆದ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿತು.

ಶ್ರೀ ರಾಮನಲ್ಲಿ ದೂರು ಒಯ್ಯಲು ನಿಶ್ಚಿಯಿಸಿ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಬಂದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒದರಿತು. ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ರಾಮನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾಯಿಗೆ ಸಫಾ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತರುವಂತೆ ರಾಮನು ಅಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟನು. ನಾಯಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು. ಪರುಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾಷೆ ರಾಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ರಾಮನು ನಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ನಾಯಿಯು "ಸ್ವಾಮೀ ನಾನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ವಿನಾಕಾರಣವಾಗಿ ಓರ್ವ ವಿಪ್ರನು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಹೊಡೆದನು. ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ತನ್ನ ಭಾಷೆ

ಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿತು. ಆಗ ರಾಮನು "ಆತನನ್ನು ಕೊಲಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆತರಲು ನಾಯಿಯ ಸಂಗಡ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಸೇವಕರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ರಾಮನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರಾಮನು "ಅಯ್ಯಾ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಈ ನಾಯಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು "ನನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಾಮಿ? ರಾಮರಾಜ್ಯ ವಂತೆ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖವಿವೆಯಂತೆ; ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ; ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚಿದೆಯಾದರೂ ಇಂದು ಬೆಳಿಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ನಾನು ಕೋಪ ಬೇಸರಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನುಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಈ ನಾಯಿಗೆ ಬಡಿದಿದ್ದು ನಿಜ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲವೆಂದಿತ್ತು. ರಾಮಚಂದ್ರನು ಆಗ ಪುನಹ ನಾಯಿಗೆ "ಈ ಹಾರುವನಿಗೇನು ಶಿಕ್ಷೆ

ಮಾಡ ಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ನಾಯಿಯು "ಏನೋ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವರದತ್ತಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕನುಸಾರ ಯಾಗಲಿ ಈತನನ್ನು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಇನ್ನೇ ಆತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ" ಎಂದಿತು. ನೆರೆದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ತನ್ನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವೆ ಹೀಗೆಯೇ ಬೇಡ?" ಎಂದು ಪುನಃ ರಾಮನು ನಾಯಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾಯಿಯು "ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಮರಾಠಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ತಂದು ತಂದು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಂದ ಒದೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಮರಾಠೀತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಯಿಯಾಗುವನು. ಆಗ ಈತನಿಗೆ ನಾಯಿಯ ಕಷ್ಟ ದುಃಖಗಳ ಅರಿವಾದೀತು" ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಕೇಳಿ ಆವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನಾದರೂ ನಾಯಿ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಒಂದು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಬಡವನ ಹರುಷ

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆಯೂ ಚಂದವನು ನೋಡುತ್ತ
ತಂದೆಯೂ ಕಂದನೂ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು,
ಒಂದು ಕೆಲೆ ಎಂಜೆಯಲಿ ಒಂದು ಹರಕಂಗಳಿಯನು
ಕಂಡು ಕಂದನು ಎಂದ ತಂದೆಗಿಂತೆಂದು

“ ನೋಡುವ ಅಂಗಿಯನು ನೋಡು, ಏನೋ ಕಲಸ
ಮಾಡಲಿಕೆ ಪೋಗಿರುವನಂಗಿಯವನು.
ಓಡಿ ನಾನಾ ಅಂಗಿ ತೋಡಿಸೋಳಗಡಗಿವೆನು
ನೋಡೋಣ ಅಡಗಿದ್ದು ಅಸನ ಸರಿಯು ”

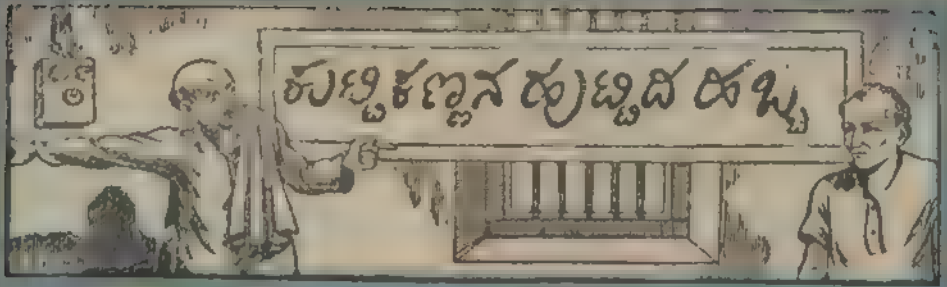
ತಂದೆಯೆಂದನು—“ ಬೇಡ ಕಂದ, ಕೇಳವ ಬಡವ
ಹೊಂದಿಸಲು ಬಾರದಾತನ ದುಗುಡದಿ
ನೋಂದಿಸನ ದುಖದಾ ಚಂದ ಬೇಡವೆಗೆ, ನಾ
ವಿಂದವನ ಹರುಷ ವದನನ ನೋಡುವ ”

ನುಡಿದಿತ್ತು ತಂದೆ ಮಗನೊಡನೆ ನಾಣ್ಯವನೊಂದ
ಬಡವನಾ ಅಂಗಿ ಜೇಬೊಳಗಿರಿಸಿದ.
ಕಣೆಗೆ ಸರಿದರು, ಮರಗಳೆಡೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿದರು,
ಬಡವ ಬಂದನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯೆಡೆಗೆ

ಮೆಗೆ ತೊಡಲಂಗಿಯನು, ಕೆಗೆ ಮೊರಕಿತು ನಾಣ್ಯ,
ಅಗಳಚರಿಯಿಂದ ಹರುಷದಿಂದ,
ಕಣೆಗೆ ಹಿಂತಿರು ಎಂಜು ನಾಗವೆಂಜು ನೋಡಿ,
ಮೆಗೆ ಕೈ ಬೋಲಿ ಬೆಲಿದ ದೇವನೊಳೆ

“ಅರಿತೆನ್ನ ಬಡವನನ ಕರಣೆನೀ ನಾಣ್ಯವನು,
ಕಿರಕದೊ ಶಿವಂತನು ದೇವನೇ
ನಿರುತ ಮರಗಂಜುತ್ತ ನೆರೆಕೆಯೊಲೆ!” ಎಂದವನು
ಹರಸಿ ಹರುಷದ ಪೋವ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ

ತಂದೆಯೆಂದನು “ ನೋಡು ಕಂದ, ಬಡವನು ಹರುಷ
ದಿಂದ ನಮಗಾಗಿ ಬೇಡಿದ ಹರಕೆಯ;
ನೋಂದಿಸದೆ ಬಡವರನು ಹೊಂದಿಸಲು ಸಂತಸದಿ
ಮುಂದೆ ಶುಭವೇನನಾ ತಂದೆ ವೇದ ”

ಮದರಾಸಿನ ಮಾಂಬಲಂನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ
ರಾಮಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬತ ಇದ್ದ. ಆತ
ನೊಬ್ಬ ಕಣವಂತ. ಆತನಿಗೆ ಎಗ್ಗೊರಿಸಲ್ಲಿ
ಏಳು, ತಂದಿಯಾರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿತ್ತು,
ಪರಶುವಾಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು, ಮತ್ತಾಲಪೇಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು, ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು
ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಆತನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ
ಬಾಡಿಗೆದಾರರ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡು ತಗಾದೆ ಮಾಡಿ ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ.ವು ದೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೇ
ಕೊರತು, ಆ ವಸನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಿಪೇರಿ
ಮಾಡಿಸುವ ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಯಾರಾ
ದರೂ ಬಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಬಾಡಿಗೆ
ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. 'ಕೊಡಲಾಡೆವು'
ಎಂದವರನ್ನು 'ಮನೆ ಮಾಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ'
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ ಎದುರು
ಬಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮನೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ತಂತಿಗಳನ್ನು
ಕತ್ತರಿಸಿಯೋ, ಕೊಳಾಯಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು
ಹಾಕಿಯೋ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಿ, ಹೇಗೋ ತನ್ನ ಕೆಲಸ
ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ.

ಸ್ವತಃರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳು
ಇದುದರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡು
ವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನೆ ಮರೆತು ಬಿಡು
ವೆನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಆತನೊಂದು
ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು
ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇರ.ವವರ ಪಟ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಅವರವರ ವೆಸರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧ
ಮಾಡಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಹೆಸ
ರಿಸ ಎದುರಾಗಿ ಆತನು ಕೊಡಬೇಕಾದ
ಬಾಡಿಗೆ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಪ್ರಕಾರ
ಅವರಿಂದ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ನಿರ್ದೋಷಿಣ್ಯ
ವಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರ
ರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಆ ನೋಟುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಟ್ಟಿಯ ಸಹಿತ
ತನ್ನ ಮರಿಸಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸರಿ
ಯಾಗಿ ಮೆಟಮೆಟ ಮೆಥಾಡ್ ಎಗ್ಗೊರಿಸಲ್ಲಿ
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಲೈಲು ಹತ್ತಿ ಮಾಂಬಲಂ ಸ್ಟೇಷನ್

ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ. ಇಳಿದಮೇಲೆ ಟೀಕಿಟಿಗಾಗಿ ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿದ. ಕೈಗೆ ಟೀಕಿಟು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪರ್ವ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನ ಕಾಲು ಕುಸಿಯಿತು. 'ಅಯ್ಯಯ್ಯ ಹೋಯಿತು. ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತು' ಅಂತ ಬಾಯಿ ಬಡಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದರು. ಯಾರೇನು ಮಾಡ ಬಲ್ಲರು? "ಪಾಪ, ಹಣ ಕಳಕೊಂಡ ನಂತೆ" ಎಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ, ಅವರನರ ವಾರಿ ಅವರು ಹಿಡಿದರು. ಆಗ ದವರು ಕೆಲವರು 'ನ ತ್ತೆ ಅಪ್ಪಾಯನಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ ಹಣವಿಲ್ಲವುಜೇ? ಹಾಗೇ ಆಗ ಬೇಕು ಶಾಸ್ತಿ' ಎಂದು ಅತನೆಮರಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಲುರಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಎಗ್ಮೂರ್ ಸ್ವೇರ್ಷನಲ್ಲಿ ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯ ಹತ್ತಿದ್ದ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲೇ, ಪರ್ವ ಹೋಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೋಂಬುಕಳ್ಳ ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ಇದ್ದ. ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕೆಸೆ ಕಡೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನೋ, ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನ ಪರ್ವ ನೊಂದಿಗೆ ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ಸ್ವವಾಪೇಟೆ ಸ್ವೇರ್ಷನಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, ಗೆದ್ದನೆಂದು ಎಲ್ಲೋ ಮಾಯವಾದ.

ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಸ್ವದಲ್ಲನಿಂತ. ಆ ತುರ ತತೆಯ ಲಾರವೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಕಡೆ ಈಕಡೆನೋಡಿ ಪರ್ವ ತೆಗೆದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹತ್ತು, ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ದೊಡ್ಡ ನೋಟುಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅತನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲ, ಆ ಸಂತೋಷ ಭರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಾಕೆ ರಾಗಹಾಡುತ್ತಾ, "ಲಾಭ, ಹತ್ತು, ಇಪ್ಪತ್ತು, ಸಲಹತ್ತು...." ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ 'ಮುನ್ನೂರ ಎಂಭತ್ತ ಮೂರು' ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ "ಯಾರು, ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು?" ಎಂದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವು. ಅವನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ಪೊಲೀಸು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್

ದೂರೆರಾಜ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಇದ್ದೇಕ್ಷರ
ರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿನ
ಅನಂದ ಅದಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ದೂರೆರಾಜ ಆ ವರು ಮತ್ತೆ ರೂಪಾಯಿ
ಗಳ ನೋಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. "ಎನು
ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು, ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಟು ರೂಪಿ
ನೋಡಿಯೂ ಸಹ ಕಳ್ಳತನ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟೇ?
ಎಂದ. ನೋಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂ
ಬತ್ತು ಜನರ ಹೆಸರಿರುವ ಸೇತೂರಾ
ಮಯ್ಯನ ಪಟ್ಟಿ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಆ ಪಟ್ಟಿ
ವಿನು, ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು?" ಎಂದ ದೂರೆರಾಜ್.
ಅವರ ವಿಷಯ ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನು
ಗೊತ್ತು? ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ನಿಗೆ
ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು.

"ಇದ್ದೇಕ್ಷರೇ, ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವವ
ರಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು. ನೀವೇನು ಅಂದು
ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ, ಈಗ ನಾನು ಹಿಂದಿನಂತೆ
ಅಲ್ಲ. ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದಲಾ
ಗಾಯ್ತು ಬುದ್ದಿ ತಂದುಕೊಂಡು ತುಂಬರ
ಸಹವಾಸ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಹವಾಸ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬಿರುಡು ಹೊಡೆದ.

"ಸರಿ, ಈ ವತ್ಸ, ರೂಪಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ
ಯವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ದೂರೆರಾಜ್.
"ಎಲ್ಲಿಯದೇನು ಬಂತುಸಾರ್! ಬೆವರು
ಸುರಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ಸಾರ್. ಹಿಂದೆ
ಯಾರ ಯಾರೋ ವರ್ಸಗಳನ್ನು ಲವಣಾ
ಯಿಸಿ ಪಾಪ ಸಂಪಾದಿಸಿದವನೇ? ಆ

ಹಳೆ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ,
ಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. "ಎನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾ
ಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದ. ನನ್ನನ್ನು
ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಂದ ಈ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರಿ
ಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುದಿವ ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ
ಹಣವನ್ನು ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮಾಡಲಕ
ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹಣ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ. ಇಂದು
ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಸ ದಿವ ಯಾವುದು?" ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು
ಹಣ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಈ
ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದೇ
ವೃತ್ತಾರ ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮಾಡೋಣ
ವೆಂದು ಪಟ್ಟಿ, ಹಣ ತಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ
ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಕುಟ್ಟಕ್ಕಾ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕತೆಯೆಂದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇರಬಹುದು. ಆತನನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ “ಸರಿ ಸರಿ, ನಡಿ ಪೋಸ್ತಾಫೀಸಿಗೆ” ಎಂದ

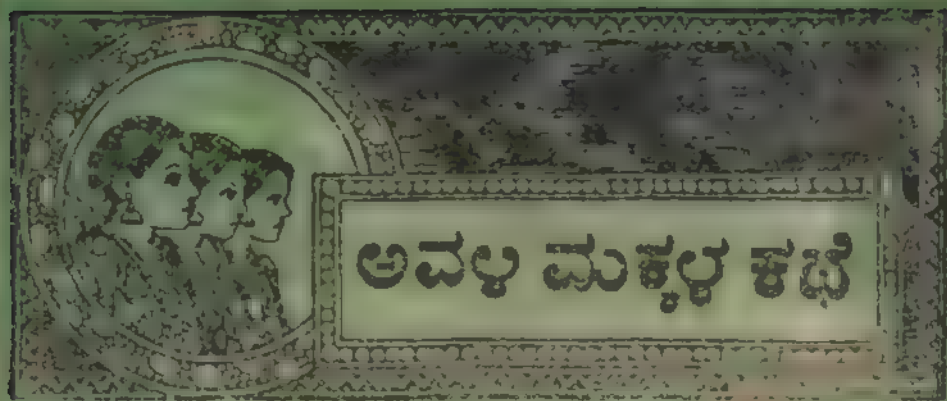
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಟ್ಟಕ್ಕಾ ನ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಎದ್ದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇರನ ಸಂಗಡ ಪೋಸ್ತಾಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮುಖ ಮೋರೆ ಅರಿಯದೆ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನಕ್ಕೂ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯಿತೇ? ಪೋಸ್ತಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನು ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಫಾರಂಗಿ ಕೊಂದಿಗೆ ಹಣ ಸರಿನೋಡಿಕೊಂಡು ‘ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಕಮಿಷನ್ ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂದ.... ಈ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನ್ ವಿಷಯ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕುಟ್ಟಕ್ಕಾ. ಅವರ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಎದ್ದರೆ ಕಮಿಷನ್ ಕಳೆದು ಹಣ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಏನು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಏನು ಲಾಭ? ಸ್ವಂತ ಹಣದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟ.

ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇರುವ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜನಕ್ಕೂ ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮರುದಿನವೇ ಬಂತು. ಆ ಕುಟ್ಟಕ್ಕಾನು ಯಾರೋ, ಅವನು ತಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವಷ್ಟೇ ಹಣ ಏಕೆ ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಮಾಡಿರುವನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ತರುವಾಯ ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನು ಅವರೊಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಸ್ ಹೋದ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಲು, ಕೆಲಜನ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಸೇತೂರಾಮಯ್ಯನ ಮೇಲಿರುವ ಕೋಪದಿಂದ, ಯಾರೋ ಆತನ ಪರ್ಸ್ ಲಪಟಾಯಿಸಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಸಮೋದರ ಭಾವದಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತಮಗೆ ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ಕುಟ್ಟಕ್ಕಾ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಈರೀತಿ ಆಚರಿಸಿದ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣ ಹಾರಿ ಹೋದುವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆತನ ಸ್ವಂತ ಹಣ ವಾಗಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿತು.

7

[ಮಾಂವ್ವ ಗಡವ, ಗೇಣದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಉದಯನ, ನಿಶೀಥ, ಸಂಘಾ ಕಮಾರರು ಹೇಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡರು, ಆ ತರವಾಯು ದೈವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಾಯಾ ವಿಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಉದಯನ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದನೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿರಿ. ಮುಂದೆ ಓದಿರಿ.]

ಮಾನುಲಿನಂತೆ ಸಂಘಾ, ನಿಶೀಥರಿಗೆ ಹಗಲುಮೊತ್ತೇ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈಗ ಗಡವ ಆಸಾಮಿ ಬೇರೆ ಮಾಯ ಮಾಡಿದಾನೆ. ಆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಉದಯನು ಗೇಣದ್ದವನುಷ್ಯನಾದುದು, ಮೂತವ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವ ಗಡವಾತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾದುದೂ ಅವರು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಗಡವಾತನು ಯಾವ ಕ್ಷಣ ಏಳುವನೋ, ಎನ್ನು ಮೇತ್ತೇನು ಉದಯನ ಕೇಡುವನೋ ಎಂದು ಅವರು ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಡವನು ತನ್ನ ತನಗೆ ತಿಳಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಮೋಸಮಾಡಿ, ಕಾಣೂ ಸಹ ಅವನಂತೆ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿ

ಸಿದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಉದಯನನು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನು. ಈ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಉದಯನ ತನ್ನ ಸೋದರರ ವಿಷಯವೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈಗ ಉದಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಕಸಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಿಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೇ ಇತ್ತು. ಈ ಭಿಸ್ತುಗಳೂ, ಅಂಜುಗಳೂ ಎತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವವು ಎಂದು ಆಶೋ ಚಿಂತಿಸುವಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸೋದರರ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ? ಉದಯನ ನಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹಿಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಮಾದಲೂ ತೋಚದೆ ಹೋಗಿದನಾಗೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸಮ್ಭಳ ಕೇಳಿ ಎತ್ತರನೊಡು ಗಡವ ಆಸಾಮಿ ಎದ್ದನು. ತನ್ನ ಎದುರಾಗಿ ತದ್ರೂಪ

ಕುಳಿಬಿರುವ ಮೊಂಡು ಕೈಯಿನ ಉದಯನನು ಕಾಣಿಸಲು, ಗಡ್ಡದವನಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವೆಲ್ಲಾ ತಂದುತೋಯಿತು. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖೇದಗೊಂಡರೂ ಮೂರಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಲಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಮೊನ್ನೆ ಉದಯನನ ಕಡೆ ನಡೆದು ಬಂದು "ನೀವು ಯಾರೋ ಅನಾಥರಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಕಾಣುತ್ತೀ. ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಮೊಲೆ ನನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡುತೀಯಿಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಅಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೋ ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆರ

ವೇರಿಸಿಕೊಡುವೆನು. ಸಾಸಿರುವಾಗ ನೀವು ತೊಂದರೆ ಪಡುವುದಾದರೂ ಏಕೆ?" ಎಂದು ಉದಯನನ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಸ ಹೋಗುವನೇ, ಉದಯನ? "ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಸಹೋದರರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವೆಯೋ ಹೇಳು, ಅಮೋಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಸಮಾಜದ ಯೋಚಿಸುವಾ" ಎಂದನು.

"ಎಲ್ಲಾ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೋ, ನಿನ್ನ ಪರಟಿನ ಎಡಗಡೆ ಜೋಬಿ ಸತ್ತಿರುವ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಎರಚು" ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಮಾಯಮಾಡಿದ ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದನು. ಉದಯನ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮ ಎರಚಲು, ಒಂದೇ ಸಾರಿ ನಿಶೀಘ್ರ, ಸಂಧ್ಯರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತರುವಾಯ ಉದಯನನು "ನನಿ ನನ್ನ ಮೊಂಡು ತೋಳು ಮೊದಲಿನಂತಾಗುವ ರೀತಿ ಹೇಳು" ಎಂದು ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಬಲ ಕೆಳಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಬಿಣ್ಣದ ಅಂಜನದ ಹಲ್ಲಿಯೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೊಂಡು ಕೆಗೆ ಕಾಡು" ಎಂದು ಗಡ್ಡದವ. ಉದಯನ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಕೈ ಬಿಡು.

ಚಂದಮಾಮು

ಈಗ ಉದಯನನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಿಸೆಯೊಳಿರುವ
ಬಿಳಿ ಭಸ್ಮ, ಕೆಂಪು ಅಂಜನಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಉಪಯೋಗವಾಗುವುವೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ-
ಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಗಡ್ಡ-
ದವನಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೋರಿಸುತ್ತಾ "ಇವು
ಎತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು" ಎಂದನು.
ಗಡ್ಡದವನು ನಗುತ್ತಾ "ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ
ಗ್ರಹಿಸಲಾರೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಸಮೋದರವನ್ನು
ಮಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ಬಿಳಿ ಭಸ್ಮದಿಂದ;
ನಿನ್ನ ಕೈ ಮೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ಕೆಂಪು
ಅಂಜನದಿಂದ" ಎಂದು ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಯಲು
ಮಾಡಿದನು.

"ಮತ್ತೆ ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವಸ್ತು ಏಕೆ?"
ಎಂದ ಉದಯನ.

"ಇದರಿಂದ ಎರಡು ಉಪಯೋಗಗಳಿವೆ.
ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಪಾರ ಯಾವುದಾದರೂ
ಸರಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು, ಈ ಚೌಕ ಹಾಸಿ-
ದರೆ, ಅದು ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.
ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ವ್ಯಾಘ್ರವಿಲ್ಲದವೂ
ಇದು ಗುಣ ಪಡಿಸಬಲ್ಲದು" ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ತಕ್ಷಣವೇ
ಭೇದಗಳು ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡ-
ಬಲ್ಲದೇ ಈ ವಸ್ತು? ಎಂದ ಉದಯನ.

"ದೃಷ್ಟಿ ಭೇದವೇ? ಏನದು" ಎಂದು
ಗಡ್ಡದವ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಕೇಳಲು,
ಉದಯನ ತನಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು
ಕಾಣಿಸದಿರುವುದೂ, ಹಾಗೇ ತನ್ನ ಸಮೋ-

ದರರು ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದ ಸಮಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಡರಂತೆ ಆಗುವುದೂ ವಿವರಿಸಿ
ಹೇಳಿದನು.

ಅದ್ವೈತವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ತರುಣಿಯು ಗಡ್ಡ-
ದವನು "ಹಾಗೋ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ! ನಿಮ್ಮ
ಮನವರಿಗೂ ಮಾಮೂಲಾದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ
ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ದೇವಸ್ಥಾನವೇ. ಮೊದಲು
ನನ್ನ ದಾರ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಉದಯನನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸಲ್ಲ
ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇವರೆ ಈ ಗಣ್ಯವಸ್ತು
ತಮ್ಮನ್ನು ದೀಪಕವಿಹ ದೀಪವಾದಿ ವೆ ದು.
ಆದುದರಿಂದ ಉದಯನನಿಗೆ ಒಗೆ ಕೊಡಿ-
ದನು. "ಠಾಠಾ. ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ ಬರುವ
ಮಾರ್ಗ ನೋಟ. ಇದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಉಳಿ-
ದಿರುವ ಕೋರಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪಕ್ಷಿವಸ್ತಿ ಹತ್ತು

ವೆ, ಉ ದೂರವನ್ನೊಂದು ಗುಡಿಯಿದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹಾರವನ್ನು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಾಳೆ ಬೊರಬ. ಬೊರಗುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಮೋಗಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಆ ಹಾರ ಆತನಿಗೆ ಜೀವಾಳವಾದುದರಿಂದ, ಗಡ್ಡವನು ಈ ಮಾರಾಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯೀಧ, ಸಂವತ್ಸರದ ಬಂದು "ಅನ್ನಾ ಇನನ ಕೆಗೆ ನಿಲಕಿ, ನಾಪ್ತ ಇದು ವಾಸಿಗೂ ಬೊಟ್ಟು ಕೂಸಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಆ ವಸ್ತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವ! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿಯು(ಬಿಡೋಣ) ಎಂದರು.

ಉದಯನನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಬೊಳಗಿದ್ದಿ. ತನ್ನ ಸಮೋದರರು ಸೂಚಿಸಿದ

ಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಫಲಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿ, ಜೌಕವನ್ನು ಹಂದಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ವಿವಿಧ ಹಣ್ಣುಗಳು ಜೌಕದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಉದಯನ ಕೆಲ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೋದರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲವು ತಾನು ತಿಂದು. ಅವರೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ಎಷ್ಟು ತಿಂದುರೂ ಜೌಕದ ಮೇಲಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳು ಮುಗಿಯಲೇ ಮೊಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಗಡ್ಡದವನು ದುಷ್ಟನಾದರೂ ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ದೊಟ್ಟು ತುಂಬದ ತರುವಾಯ ಉದಯನನು ಜೌಕವನ್ನು ಮಾಡಿತಿ ಕಿಸೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. "ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಲಭಿಸುವ ಮಾಗ-ಹೇಳು. ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿ ಲಭಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ನಾಳು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನು "ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕೆಂಪು ಅಂಜನವನ್ನು ಉಂಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡು. ಆ ಉಂಡಿಯನ್ನು ಈ ಸಾರಿನಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಸು. ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಬೊಗೆ ಒರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೂವರೂ ಈ ಜೌಕವನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊದಿಸು ಕೊಂಡು, ಆ ಧೂಪ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವಂತೆ ನೋಡಿ. ಒಂದ್ಕೂ ನಿಮಿಷ ಹಾಗೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿ ಒರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

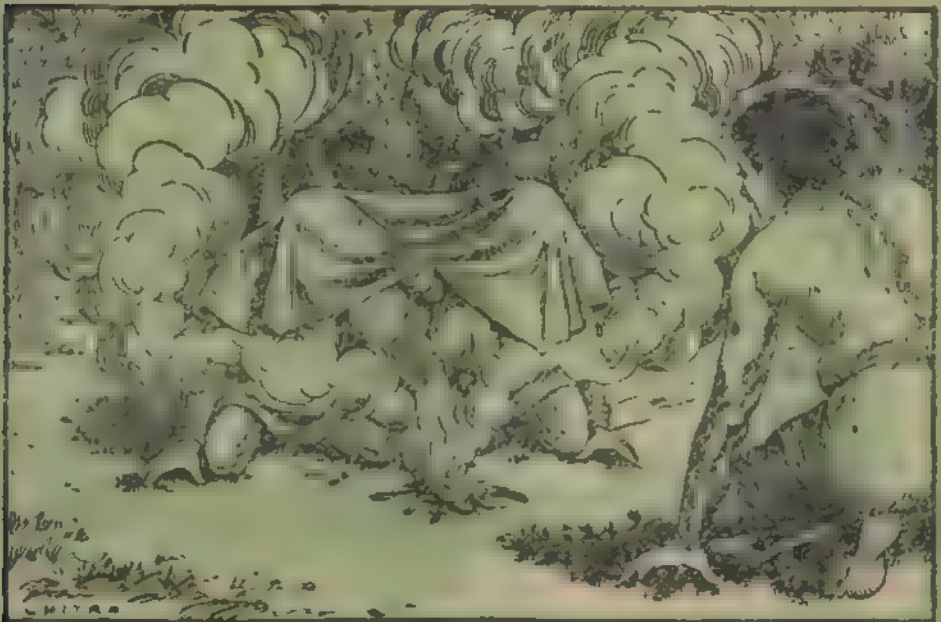
ಅದೇ ರೀತಿ ಉದಯನ ಕೆಂಪು ಅಂಜನ
ವನ್ನು ಒಂದು ಉಂಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಾರಿ
ನಿಂದ ಸುತ್ತಿದನು. ಆದರೆ ಬೆಂಕಿ ಎಲ್ಲಿಂದ
ತರುತ್ತಾನೆ. ಉದಯನ ಏನು ಮಾಡಲಿ
ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗಡ್ಡದ
ಆಸಾಮಿ ಎರಡು ಚಕಮುಕಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ತಂದು, ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದನು.
ನಾರಿನೊಳಗಿದ್ದ ಆ ಉಂಡೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡ
ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಮೊಗೆ ಎದಿತು.

ಉದಯನ, ಆತನ ಸಹೋದರರು
ಮೂವರೂ ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು,
ತಲೆಯಮೇಲೆ ಆ ಜೊಕವನ್ನು ಹೊದಿಸಿ
ಕೊಂಡರು.

ಏನು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ತರುವಾಯ
ಮೂವರೂ ಮೊರಗೆ ಬಂದರು. ಮೂವರ
ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರಧಾರವಾಗಿ ಸುರಿ
ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲ ಕೂತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರು
ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅಕ್ಕರ್ಮ ಅಂಕೆ ದಲೆ,
ಸಾಸೂರನಾಗಿ ಎರಡು ಇರುವಂತಹ
ದೃಷ್ಟಿ ರಕ್ತಿ ಬರುವುದು ಗಡ್ಡದವನು
ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ದೃಷ್ಟಿ ಬರು
ವುದು ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರಲಿ, ಇಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ಗುಡ್ಡೆ
ಗಳೇ ಮಾಯವಾದವು.

ಉದಯನ ಉಗ್ರವಾಗಿ "ಎಲೆ ಧೂರ್ತ
ಇದ್ದೇಯೋ ನೀನು ನಮಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ರಕ್ತಿ ಬರಲು

ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು" ಎಂದು ರೇಗಾಡಿ
ದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಕ್ಕದವ "ತೊಂದರೆ ಬೀಳಬೇಡ.
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದಿರಲಿ ಈ
ದವಸ್ಥೆಗೊನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಷ ತ್ತಿರವೆ? ಇನ್ನೂ
ಕೆಲಸ ಪ್ರಾತಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಹಾಗೇಕೆ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆ? ಈಗ ಕಣ್ಣು ಗುಟ್ಟುಗಳೂ
ಸಹ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಆ ಹುಡುಗ
ಅ ಜನನನ್ನು ಕಿಲ್ಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ವೋಡು" ಎಂದನು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಉದಯನನು ಆ ಅಂಜನ
ನನ್ನು ರೆಪ್ಪೆಗಳಮೇಲೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡನು.
ಅತನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಗಳು ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ
ಸಮೋದರರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಹಚ್ಚಿದನು. ಅವ
ರಿಗೂ ಬಂತು. ತಾನು ಗಡ್ಡದವನ ಮೇಲೆ

ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಕೊಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಉದಯನ ನಾಚಿದನು. ರಾತ್ರಿ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊಂತು ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದ ನಿಶೀಥ, ಸ ಧ್ಯಾ
ಸಮಯಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು
ಕಾಣಿಸ ಸಂಧ್ಯಾ ಕುಮಾರರು ಈಗ ಮೊಗ್ಗು
ನಾಗಿ ನೋಡಬ್ಬುವರಾದರು. ಅನುಕರ್ಮ
ಅವರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು.

ಅತಮನಾಯ ಅನು ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕಾಳನ್ನು
ತರಲು ಹೊರಟರು. ಮೊದಲು ಮೂವರಿಗೂ
ಅತನಿಗೆ ಬಯಸಿ ಬಂದಿ ತಾವು ಕದನೆ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗಾತಿಪ್ಪ ವ ರದ ಹುತ್ತಿಂ ನೇರಿ
ದರು. ಉದಯನ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಕಳ್ಳ
ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಎರಡುಲು ಯಥಾವಸ್ಥೆಕಾಂ
ಕುಮಾರಿಗಳೆರಡೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅವು
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ
ಕಪ್ಪ ಅಕ್ಕ ತರಲು ಹೋದರು. ಅದನ್ನೂ
ಸಹ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗಡ್ಡದವನ ನವಾಸಕ್ಕೆ
ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದರು.

ಆಗ ಗಡ್ಡದವನು "ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇವಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ
ನೀವು ಮೋಗಿ. ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ನಿನ್ನ ಸಾರ
ವನ್ನು ಮಾಡ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ
ಮಾತು ತಪ್ಪಿಸಿ..." ಎಂದು ಇನ್ನೇನೋ
ಪೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ನಿಶೀಥನು ಅಡ್ಡ ಬಯ
ಹಾಕಿ "ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ, ನೀನು ಯಾರು?
ನಿನ್ನ ವಿಷಯವೇನು? ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ
ಅಮಾಯಕರನ್ನು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ನಿರಬಂಧಿ
ಸುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದರ ಅಗತ್ಯವೆ? ಈ ವಿಷಯ ನಾನು
 ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅದು ತುಂಬಾ ರಹಸ್ಯ
 ವಸ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಹಳು ಮಾನಿತಿ
 ಕೊಡಬೇಕು. ಕಳೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯುವೆವು.
 ಇನ್ನೇನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು? ಎಂದನು.

ಆ ಮೂವರ ಸಂಭಾವನೆಯು ಅವರ
 ಬಾಹ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ರಹಸ್ಯವೇಳೆ
 ಬೋಧಿಸಿತು. ಹಳಸಿರುವಂತಿತ್ತು. ಕರುಣೆಯ
 ಅವಗು ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪು ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ
 ಕುಳಿತು ಹೊರಡಲು ಅನುವಾದರು.
 ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಉದಯನನು
 "ನುಸ್ಮಾಂಧು ಕೋರಿಕೆಯಿದೆ. ನಿನ್ನ ಹಾದಿ
 ನಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಭಕ್ತಿ, ಅಂಜನ
 ಮತ್ತು ಈ ವಸ್ತು ನಿನ್ನಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಕೊಡ
 ಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ನನ ಗಡ್ಡದವ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ
 ಸೇರೆ ಸಂಭಾವಿಸಿಲ್ಲ. ಕುರುವಾಯಿ ಬೀ
 ಕುನುರಿಯನ್ನೇಲೆ ಉದಯನ, ಇರಿ ಕುದುರೆ
 ಯುಮೇಲೆ ನಿಂತಿಳ, ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ
 ಯುಮೇಲೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಕುದುರೆಯ ಕಾಳಿತ
 ಹೊರಟರು.

ಅವರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ
 ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡದವನಿಗೆ ಗುರುತುಬೀಳುತ್ತ
 ಗುರುತುಬೀಳುತ್ತ ಸೇರಿದರು. ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ
 ಪ್ರಕಾರ ಉದಯನ ತನ್ನ ಕೊರಗಿಟ್ಟ ಹಾದಿ
 ತೆಗೆದು ಆ ಗುರುತುಬಿಟ್ಟನು. ಯಾವಾಗ
 ಆ ಹಾದಿವಸ್ತು ಕೊರಗಿದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನೋ

ಅಗಲೇ ಉದಯನಿಗೆ ಮಾಮೂ
 ಸ್ವರೂಪ ಬಿತ್ತು. ಆ ರೂಪವು ಅವನು
 ವಕ್ತಿ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಮುಂದು
 ಸರಿದರು. ಕುದುರೆಯ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಅವ
 ರಿಗೆ ಬಂದು ಛೇದ ಅದ್ವೈ ಸಿಕ್ಕಿತು.
 ಅಗಾಗಲೇ ಕತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು. ರಾತ್ರಿ
 ಹೊತ್ತ ಅದ್ವೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
 ವುದು? ಎಂಬ ಮಾತು ಕೊಡು ಈಗ? ಎಂದು
 ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೂರು ಸಿಂಹಗಳು
 ಅವರಕನೆ ಅರ್ಧಗಿತ್ತು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.
 ನಿಶೀಧ, ಸಂಕ್ರಮಿಗೆ ಎನು ಬಗೆವರಿಯದು.
 ಅದರ ಯುಕ್ತಿವರಗಾದ ಉದಯನ ತನ್ನ
 ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬೀಳಿ ಭಕ್ತಿವಸ್ತು ತೆಗೆದು ನಿಶೀಧ,
 ಸಂಧ್ಯಾ ಮೇಲೂ, ಅವರ ಕುದುರೆಗಳ
 ಮೇಲೂ ಎರಚಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಅವರು

ನಾಯವಾದರು. ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನೇಳೂ, ತನ್ನ ವೇಳೂ ಎರಡೆಕೊಂಡನು. ಅತನು ಸಹ ಮಾಯವಾದಿ.

ಅವರು ಮಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಆ ಮೂರು ಸಿಂಹಗಳು ಆ ಒಟ್ಟುತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ದುಚಿಕರ ಅನಾರ ಲಭಿಸಿತು. ಎಂದು ಬಹಳ ಆಶೆಯಿಂದ ಬಂದ ಆ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ನಿರಾಶೆ ಆಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸೊತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಸುತ್ತುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದುವು.

ಅದರ ಸಿಂಹಗಳು ಕೊರತೆಯಾದರೂ, ಮಾಯವಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದೆಯಲ್ಲ ಸು ಬರಿಸುವನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿರ ನೆಂದ ಕೊಂಡು. ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ಅವರು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವಿಟ್ಟರು, ಅದಕ್ಕೇನು ಎಂದಿರು.

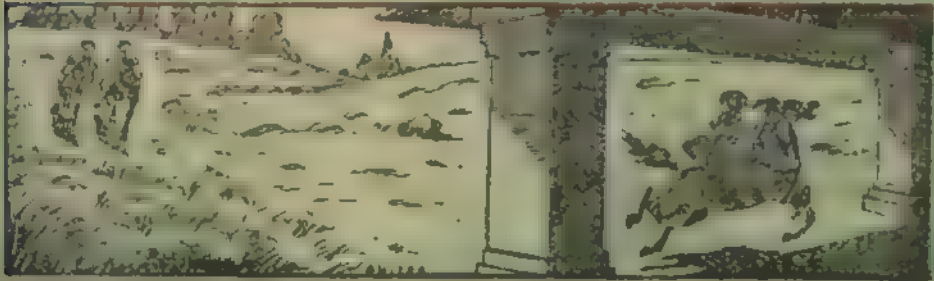
ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಉದಯನ ತನ್ನ ಕತ್ತಿರ ಸಿದ್ಧ ಬಿಳಿ ಭವ್ಯವನ್ನು ತನ್ನವೇಳೂ, ತನ್ನ ಅತಗವೇಳೂ ಸನ್ನಿಹದವರ ವೇಳೂ, ಅವರ ಅತಗವೇಳೂ ಎರಡೆದವ. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ರೂಪ ಪಡೆದರು.

ಈಗ ಅವರು ಮೂವರೂ ನಾಯವೇಗ

ದಿಂದ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಗಡ್ಡ ದವಸ ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿ ನೆಟ್ಟಗಾದುದರಿಂದ, ಯಾರು ಮುಂದೆ, ಯಾರು ಹಿಂದೆ ಎಂಬ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜ ನವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಭವನ ಕಾಣೆ ಸಿತು. "ಆ ಭವನವನ್ನು ಯಾರು ಮೊದಲು ಸೇರುವರೋ ನೋಡುವಾ" ಎಂದು ಮೂವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಉದಯನನ ಕುದುರೆ ಶರವೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದೆ. ಅತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸಂಘ್ಯಾ, ನಿಶಿಠರು ಸಮವೇಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಒಂದು ಏಕತ್ರ ವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉದಯನನು ಎವೆಯಿಕ್ಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು.

(ಉದಯನನು ಏನಾದ? ಆ ಭವನಕ್ಕೆ ಅತನು ಮಾಯವಾದವಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ವಿದೆಯೆ? ಮೂವರು ಸಹೋದರರು ಮತ್ತೆ ಒಂದಿಡೆ ಸಂಧಿಸುವರೆ? ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಒಲವ ತಿಂಗಳ 'ಜಂದಮಾಮ' ನೋಡಿ)

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಿಂಹಾಚಲ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು. ಅದೇನು ಗೊತ್ತೇ?

ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬ ರಿದ್ದರು. ಆ ವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮರು ಅತಿ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಂಚರಾಗಾಸ ಮಾಡಲು, ಸ್ವಾಮಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸ್ತಂಭವಾಗಿ, ಆಚಾರ್ಯರು ಹಾಡುವ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಹಂಕಾರ ವುಂಟಾಯಿತು. 'ಸಿಂಹಾದ್ರಿನಾಥನಿಗೆ ನಾನೇ ಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತ. ದೇವರು ನಾನು ಜೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿಕಿಷ್ಣುವೈತ ಮತ ವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾ

ಚಾರ್ಯರು ಬಿಗ್ಗಿ ಜಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯ ಮಾಡಿದರು. ರಾಮಾನುಜಾನಾದೇವ ರಾಸೂ ಗುಡಿಯನ್ನು ಅವತಾರ ವೈರುಷದಿಂದ ಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಸರಿಸಿದದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ತೋರು ತ್ತವರೆ, ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರು ಸಮಸ್ಥಾರ ಸಮ ಮಾಡದೆ 'ಅತ ಸನಗಿತ ಹೆಚ್ಚಿ? ನಾನೇಕೆ ಮೇಲಿಬಿಡ ಸಮಸ್ಥಾರ ಮಾಡಲಿ?' ಎಂಬ ಅಹಂಭಾಸವನ್ನು ತಾಳಿ, ಅವರಕೆ ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ರ, ಇವು ಮಾಡ ಗೊತ್ತಾದರೆ? ಆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ 'ಸ್ವಾಮಿ, ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯೋಕ್ತಮಾ, ಸೀವ ಸನಗೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ, ಸದು ನಾಮ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ರಾತ್ರಿ ಸಿಂ ಹಾದ್ರಿನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಗಾಸ ಮಾಡಿ, ಆ ದೇವ ದೇವನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ

“ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಮವಾಯು, ದಾಸನಿಗೆ ಮುತ್ತಿ ಉಂಟಿ ಇಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿ; ಅನಂತರ, ಏನು ಕೇಳುವುದೋ ಕೇಳಿಸಿ, ತರ. ಕಾರ್ಯ ನಿಮಗೆ ಮೇಲಿಕ್ಕಾ ಪ್ತವಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಾಗಿ, ಕಹವಳ್ಳಿ ಮಾಡಿ ಬೇಸರ, ಮೇಲಿಕ್ಕಾ ತರವು ಹೇಳುವುದು ಬಾಕಿ. ಕೆಲವರು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, “ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಚಾರ್ಯರು ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವತಾರ ಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಜನರಿದ್ದೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ ಆ ರಾಮಾನುಜನೇ ತನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೇನು ಬೇಕು?

ಅದೂ ಲಿಪಿ ಅದು ರಾತ್ರಿಯೆ. ತನ್ನ ದಿವ್ಯಗಾದವಿಳಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, “ಬೇರಾಳಿ ದೇವಾ, ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಿಂದ ಲಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಮುತ್ತಿ ಉಂಟಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಮನವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅಗ ಸಿಂಹಾದ್ರಿಪಾಥರು “ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತ ವರೇಗಾ, ಅರಾಮಾನುಜನು ಕೇಳಿದ ಯತಿ ಪ್ರಾಂಶನೆಯು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯಾ? ಈನು ಇಷ್ಟ ವಲ್ಲವರಿಗೇ ಮುತ್ತಿ ಕೊಡ ಬಿಟ್ಟವ ನಾಗಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಮುತ್ತಿಯುಂಟೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿರಾ? ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಾದರೂ ಏಕೆ?” ಎಂದ.

“ಸಾಂಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೇ, ಸಾಂಗಿ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೊಂಡರು. ಕೃಷ್ಣನು ಸಾಂಗಾರನು. ಅನಂತೆ ಆ ದೇವದೇವನಿಗೆ “ಎಷ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಾರ್ಥ ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ವಯ ಭಕ್ತನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ನೀಡಲು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಏಕೆನ್ನುವೆಯೋ ಕೇಳು, ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಆತನೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ. ಅದ್ದರಿಂದ

ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಬೇಕೆಂದರೆ ನೀನು ಹೋಗಿ
ಅತಸ್ತೇ ಅತ್ರಯಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ”
ಎಂದನು.

“ನಿವಂಶನ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ
ಅಹಂಕಾರ ಮುನಾದಿ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು
ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ “ಇಷ್ಟಮಾಚಾರ್ಯನನ್ನು
ಅತ್ರನಿಂದ ಕೂಲಿಸಿದೆಯೇ? ಮಹಾಶಯನ
ಕೃಷ್ಣನು ಮರಣವಾದುದಿನ್ನುವಂತಿ ಬೇರು
ಮಾ? ಅಜಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟಮಾಸ
ಕಾಶಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಗಿ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ!
ತೊನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡು
ವೆಯಾ?” ಎಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುತಿ
ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಈ ನಿಷ್ಕಾರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸ
ಲಾರದಾದ ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ನಾಥ. “ಕೃಷ್ಣ
ಮಾಚಾರ್ಯನ, ನೀನು ರೂಪಿಸಿ, ತಾಮಸಿ, ಭಕ್ತ
ಯಿಂದ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ದೇಶ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನು ಕೂಡಿದೆ, ನಾನು
ಅಡಿದ. ನಿನ್ನ ಹಾಡಿದೂ, ಕೃಷ್ಣ ನಾಟಕಕ್ಕೂ
ಸರಿಗೋಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೇನು ಬಾಕಿ
ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ
ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೂರಿತು
ಕೂಸಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ,
ನೀನು ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೀಚರ
ಪಾಲಾಗಲಿ” ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತನು.

ದೇವರು ಹೀಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡಲು, ಅತನ
ಭಕ್ತರಾದ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ತೀವ್ರ

ವಾದ ಕೋಪ ಬಂತು. “ಎಲೈ ದೇವನೇ,
ಸರ್ವಥಾ ನೀಕೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು
ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ದೇವನನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡಿದೆ. ಇದೋ, ಇನ್ನೇ ನಿನಗೆ ಸಿಜವಾದ
ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ, ನಿನ್ನ ಅಲಯವು
ಒಂದೇ ಸವನೆ ಏಳು ದಿನ ಉರಿದು,
ಗೋಕುಲ, ಮಂಜುಷಗಳು ಕಳೆಕಾಂತಿಗಳಲ್ಲದೆ
ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ಸಿಂಹಾದ್ರಿ
ನಾಥನಿಗೆ ಪ್ರತಿಶಾಪ ಕೊಟ್ಟರು.

ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ನಾಥನ ಶಾಪದಿಂದ ಕೃಷ್ಣ
ಮಾಚಾರ್ಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೀಚರ
ವಶವಾಯಿತು, ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ ಶಾಪ
ದಿಂದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ‘ಮಲಿಕಿನೇಬ್’
ಎಂಬ ಮೈಲಕ್ಕು ನಾಯಕನು ಭಾರಿ ಸೇನೆ
ಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಚಲ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು

ಧ್ವಂಸಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಕ್ರೂರರಾದ
ಆ ಯವನರು ಅಲಯವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಅಕ್ಕ
ಮಿಡುಪಲಿಂಬ ವರ್ತಮಾನ ಮಹಾಭಕ್ತನೂ,
ಮಹಾ ಕವಿಯೂ ಆದ ಗೋಗುಲಪಾಟಿ
ಕೂರ್ಮನಾಥನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಬಂತು.
ಯಾರಿಗೂ ಅಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕೂಡಲೇ
ವೇವಾಲಯದ ಗರ್ಭ ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ,
ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಕವಿತಾ
ಪ್ರಭಾವವುಂಟಾಗಿ "ನೈರಿಹರರಂಹಾ,
ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ನರಸಿಂಹಾ||" ಎಂಬ ಪಂಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿ ದ್ರವ್ಯ
ಗೊಂಡಕೂಡಿ ಭಜಿಸಿ ಪಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.
ಆ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮನಾಥ ಕವಿಯು, ಆ
ಯವನರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಘೋರ ಕೃತ್ಯ
ಗಳನ್ನು ನಿರ್ದುಷ್ಟವಂತೆಯೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
ನಾಶ ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.
ಸಿಂಹಾದ್ರಿ ದೇವನ ಮರ್ಬಲಿತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಅರವತ್ತೂ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ
ಬಣ್ಣಿಸಿದ.

ಕೂರ್ಮನಾಥನು ಅರವತ್ತಿಂಟಿನೆಯ
ಪದ್ಯ ಹಾಡಿದಕೂಡಲೇ, ಕವಿ ಚಂದ್ರನ
ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಆ ದೇವದೇವನು
ಅನಂತವಾಗಿ ಗಂಧು ಜೇನುಗಳನ್ನು
ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಿದ. ಆ ಜೇನುಗಳ ಗುಂಪು ಯವನರ
ಸ್ನೇಹೆಯನ್ನು ಮರ್ಫಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಚೂಪಾದ
ಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚುತ್ತಾ, ಸಿಗಿದು
ಚೆಂಡಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾರು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ
ದೂರ ಶತ್ರು ಸ್ನೇಹೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿತು.

ಈ ಬಾಧೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಯವನರ ಸೇನೆ
ವಾಲ್ಮೀರಿಗೆ ಅರವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ
ಒಂದು ದಿನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಓಡಿತು. ಅಂದಿ
ನಿಂದ ಆ ದಿನ್ನೆಗೆ 'ಜೀನಿನ ದಿಬ್ಬ' ಎಂಬ
ಹೆಸರಾಯಿತು. ಏಕಾಬಿಸತ್ತಿಗಕ್ಕೆ ಅದು
ಶೃಂಗಾಸ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಇಂದು ಉಪಯೋ
ಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೂರ್ಮನಾಥ
ಕವಿಯು ಉಕ್ತಿಗೊಂಡ ಸಿಂಹಾಚಲ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
ಕ್ಷೇಮವುಂಟಾಯಿತು. ತರುವಾಯ
ಕೂರ್ಮನಾಥ ಕವಿ ತನ್ನ ನರಸಿಂಹ ಶತಕ
ದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾ
ಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಕ್ಷಮಾಪನೆಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು
ಸೂಗುಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಸಭೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಮೂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಏರ್ಪಡಿಸೋಣ ಅಂತು ಅವರಿ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಸಭೆಗಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೋ, ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಗೋ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? 'ಈ ಸಭೆಗೆ ಯಾರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ' ಎಂಬ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವಕ್ಷ ಪತಿವಕ್ಷಿಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ, ವಾದವಾದಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನಾಲ್ವುದು ಗುಟ್ಟಿನಫಲ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬರಲಾರದೆ, ಸಭೆಯನ್ನು ಅಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ, ಅವರವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಹಾಗೆ ಹೋದನಂತರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ? ಸರಸ್ವತಿ ತನ್ನ ಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮವೇವನೋಂದಿಗೆ "ನೋಂದಿರು, ಎಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು, ಅದರಲ್ಲೋ? ನಾನು ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಲ್ಲವೇ? ಪತಿವ್ರತೆಯಾದುದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು?" ಎಂದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಷ್ಟು ನಿನೊಂದಿಗೆ, ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆಯೇ ದೂರುಕೊಟ್ಟು "ಈಶೋಕದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತಲೂ ಪತಿವ್ರತೆಯಾರಾ? ನನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡುತಾನೆ, ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವಲ್ಲ ಜಾಗಕೊಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದಳು.

ಪಾರ್ವತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ "ನೀವು ನನಗೆ ಅರ್ಧ ಶರೀರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನಾನು ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದುತಾನೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಸೀತೆ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಅರುಂಧತಿ, ಅನಸೂಯ, ಸುಮತಿ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಯ ಪೀಠ ತಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಏರ್ಪಡಾದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾರದರು ಎಲ್ಲಿಂದನೋಬಂದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ "ಮನು ತಾಯಿ, ನಿನಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆ ಭೂಶೋಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಇದ್ದಾಳೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು.

"ಯಾರುಧರ್ಮರಾಯನ ಕೈಯಿಂದ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದೆ ನಾನು. ನನ

ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚೇ ಆಕೆ?" ಎಂದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ.
 "ಮಾನವನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ
 ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಸುಕೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ,
 ಹಾಲುನೆತ್ತಿದೆ. ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚೇ ನೀನು
 ಹೇಳಿದಾಕೆ" ಎಂದಳು ಅನಸೂಯ.
 "ಗಂಡನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು
 ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.
 ನನಗಿಂತಲೂ ಆಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನವಳೇ?" ಎಂದಳು
 ಸುಮತಿ. ಹಾಗೇ ಮಕ್ಕಳವಳು ಸಹ ಕೇಳಲು
 ನಾರದರು "ಹೌದಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿ
 ಗಿಂತಲೂ ಆಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಳು ಎಂದು ಒಂದ
 ತುಂಡವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಕೆ ಯಾರೋ, ಅಕೆಯು
 ಹುರಿಮೆ ಎಂತಹುದೋ ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿತು.
 "ನೀವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರೆ ಆಕೆ

ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ." ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ
 ಬ್ಯಾಡ್ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ"
 ಎಂದಳು ನಾರದರು. ನಾರದರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ
 ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ವಿಳಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಮೊದಲು ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ ಹೋದಳು.

ನಾರದರು ಹೇಳಿದ ಮನೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ
 ಜೋಳವಡಿ. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಗುಳಿ ಹಾಕಿತ್ತು.
 ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೊಸದಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು
 "ಯಾರಮ್ಮಾ ಒಳಗೆ? ನಾನು ಪಾರ್ವತಿ
 ದೇವಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಿರಿ" ಎಂದಳು.

ಒಳಗಿರುವಾಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯದೆ
 "ಅಮ್ಮ ನೀವು ಬರುವರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ
 ಮೊದಲೇ ಸಸಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ
 ಯಬಹುದೇ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನು
 ಕೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋ
 ಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದ್ರ, ರಾತ್ರಿ ಬಂದಕೂಡಲೇ
 ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಪ್ಪನೆಯಾದರೆ ನಾಳೆ ಬಾಗಿಲು
 ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅದುವರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು
 ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ದಯಮಾಡಿಸಿ"
 ಎಂದಳು. ಪಾರ್ವತಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಮರು
 ಮಾತನಾಡದೆ ಕೆಳಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು.

ಗುಡ್ಡುಲಿಟ್ಟ ಆ ಮಹಿಳಾ ಪತಿವ್ರತೆಯು
 ಹಸರು ಗೌರವ, ಅಕೆ ಆ ಗೌರವ ದಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣು
 ಕೊಯ್ದು ಮಾರುವ ಗಂಗೆಯ ನೆಬಿ ಬಡ
 ವನ ಮದದಿ. ಗಂಗೆಯ ಹಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ
 ಮಾರಿ, ಅಂದು ಸಾಯಕಾಲ ಮನೆಗೆ
 ಒಂದಾಗ ಗೌರಮ್ಮ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ

ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಬಂದ ವಿಷಯ ಹೇಗೆ "ಅಳೆ ನಾಳೆ ಒಂದರೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಂಗಮ್ಮ "ಓ, ಅದಕ್ಕೇನು, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆ" ಎಂದ.

ಆ ಮರು ದಿನ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದಳು. ತಾಯಿ ಎದ್ದೆಗೋ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಅರಿತ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ 'ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಮ್ಮ' ಎಂದು ದುಂಬಾಲು ಬಿಡ್ತ. ಗೌರಮ್ಮ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಲು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿತು. "ಯಾರಮ್ಮ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. "ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಕಣಮ್ಮ. ಗಣಪತಿ" ಎಂದಳು ಪಾರ್ವತಿ. ಗೌರಮ್ಮ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. "ತಾಯಿ, ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಅಪ್ಪನೇ ಆಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರರು ಬರುವ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲು ಅಪ್ಪನೇ ಪಡೆಯುವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೆಬ್ಬರೂ ನಾಳೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು. 'ದೇವರೇ' ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಕೈಬಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಮರಳಿನ ಬಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಈ ಸಾರಿ ಕುಮಾರಮ್ಮನು ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಅದರೇ ಅವನು ಬಂದನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಗೌರಮ್ಮ ತನಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವು

ದ್ದಿವೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಪಾರ್ವತಿ ಅತ ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗೌರಮ್ಮ ಈ ಸಾರಿ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು "ದಯಮಾಡಿ" ಎಂದು ಗೌರವಾದರಗಳಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಪಾರ್ವತಿ ಆ ಗುಡುಸಲನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಗೌರಮ್ಮ ನಿಗಿರುವ ಶುಭಿ, ಕುಭ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಮನೆನ್ನು ಆಳಿದಾಳು ನಾನೂನುಗಳಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಕ್ಕಳುಮನೆ, ವಾಸಿವ ವಾಸಿಗೆ, ಒಂದು ನೂಲುಮಂಚ, ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆ, ಲುಣುತಿಪ್ಪ ಒಲೆ, ಹಂದ್ಲಿ ಬಾಂಟ್ಲ, ಒಟ್ಟು ಇತ್ಯ. ಸೂರಿನಿಂದ ನೇ ತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮಗ್ಗ, ಬಿಲುಕಕ್ಕೆ ಕಗುರಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಒಂದು ಬಿತ್ತ ಸಹ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಲು
 ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿ "ಇದು
 ಏಕೆ? ಇದೇಕೆ?" ಎಂದು ಗೌರವಸ್ಥನನ್ನು
 ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಕೆ "ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞ
 ಮಾಡುವ ಆಯಾಸಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
 ಕೂಗುತುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಣ. ಸ್ವಲ್ಪ
 ಆಯಾಸ ಕಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಹಾಸಿಗೆ
 ಇರಿಸಿ ಮೂಡದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ.
 'ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅನ್ನ' ಎಂದು ಈ
 ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನ್ನ
 ಬೇಡ, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ
 ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅಗ ಹಾಡು
 ಕಾಡುವ ಬವಲು ಹಿಟ್ಟು, ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ
 ಒಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು
 ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಬಡವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ
 ಮಾಡಿರುವ ಪರ್ವಾಟುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ
 ಪಾರ್ವತಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅಕೆಗೆ
 ಆ ಹಗ್ಗ ಬೆತ್ತ ಏಕೆವದೋ ತಿಳಿಯ
 ದಾಯಿತ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ಕೇಳಲು

"ತಾಯಿ, ನನ್ನ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಯಾವಾಗ
 ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞಮಾಸರಿಗೆ ಕೋಪ
 ಬಂತೆಂದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಹಗ್ಗದಿಂದ
 ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿ
 ಬರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆವರೆವಿಗೂ
 ದುಡಿದು ದುಡಿದು ಬಳಲಿ ಬಂದವರು ಹಗ್ಗ,
 ಬೆತ್ತ ಹುಡುಕಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದಕ್ಕಿಂ
 ತಲೇ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ."
 ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾರ್ವತಿ
 ದೇವಿಯ ಅಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ.
 "ಮಾತಾ ಪತಿವ್ರತೆಗಳೆಂದುಕೊಂಡು ಹೆಸರು
 ಪಡೆದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪತಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು
 ಹೊಡೆದರೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುವ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆವೇ
 ಯಾರತ, ಈಕೆಯಂತೆ ಹಗ್ಗ, ಬೆತ್ತ ಸಿದ್ಧ
 ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾರದನು ಹೇಳಿದ
 ಮಾತು ನಿಜ, ಈ ಗೌರವಸ್ಥ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿ
 ಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆ" ಎಂದು
 ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಈ ಸುದ್ದಿ ಮಿಕ್ಕ
 ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಗೋದಾವರಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಭಟ್ಟ ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ವರಸೆಯಾಗಿ ವಿಳುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟನೇ ಸಾರಿ ಆತನ ಪತ್ನಿಗೆ ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಕೆ ತುಂಬ ಹೆದರಿದಳು. 'ಈಗ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗು ಮಾತ್ರ ಬದುಕುವುದೇ? ಇಂತಹ ದಾರುಣವಾದ ಶೋಕ ವುಂಟಾಗಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವಾದರೂ ಏನು?' ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಫಕೀರನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿನಿಂತು "ಅಲ್ಲಾಹೋ ಅಕ್ಬರ್" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪಂಡಿತಭಟ್ಟನ ಪತ್ನಿಯು "ನಿಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಗನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನೋಡೋಣ" ಎಂದಳು ಫಕೀರನೊಂದಿಗೆ.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಜನಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ, ಅರೋಗ್ಯ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯಗಳು ಕೂಡು

ವಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾರವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಫಕೀರನು ಕೂಡಲೇ ಮಸ್ಜಿದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಆ ಫಕೀರ ತುಂಬಾ ಭಕ್ತನಿರಬೇಕು. ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ನಡೆಯಿತು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ತರುವಾಯ ಪಂಡಿತ ಭಟ್ಟನ ಪತ್ನಿ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆತನಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಜಗನ್ನಾಥ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಆತನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗಿ, ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ನೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಬಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಲಿತು ವೀರನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಿಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾದಶಹನಿಗೆ ಸಹ ಪಂಡಿತ ಭಟ್ಟನಿಗೆ ಒದಗಿದ ದುರವಸ್ಥೆಯಂತಹುದೇ ಬಂತು. ಸಾಲಾಗಿ ಆತನ ಬೇಗಂ ವಿಳುವಿನ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು

ಕಂಠುರಿಂಗಯ್ಯ, ಬಳ್ಳಾರಿ.

ಮಾತನಾಡದೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವಘಟನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟಾದೂರ ಬಂದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡದೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು.

ಆಕೆ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಮಕಮಲ್ ಪಾಯಿಜಾಮ, ಕೋಟು, ರುಮಾಲು ತರಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ರಾಜಪುತ್ರನಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

ದೇವರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಈ ರೀತಿ ಕೋಟು ರುಮಾಲುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು

ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದ್ವಾರದ ಕತ್ತಿರ ಕಾವಲು ಕಾದಿದ ಜಗನ್ನಾಥನು “ಯಾರಯ್ಯ ನೀನು? ಕೋಟು ರುಮಾಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯದೆ ಬರುತ್ತಿರುವೆ ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ?” ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು” ಎಂದು ಆಕೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಪ್ರಮುಖವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಪರಪುರುಷನು ಹಿಡಿದುದರಿಂದ ನಾಚಿ, ಲವಂಗಿ ಸಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಳು. ಜಗನ್ನಾಥನಿಗೆ ಆ ನೈವರಿ ಕಂಡು ತುಸ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲವಂಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು “ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ಕೋಟು ಧರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನೀವು ನೋಡಿದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೆ ಕಾಣುವಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ದ್ವಾರವಾಲಕರಾಗಿ ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿಗೆ ಇಳಿಯುವರೇ?” ಎಂದಳು.

“ನಾನು ಸೇವಕನಲ್ಲ. ವೀರಯೋಧ. ಲವಂಗಿ ಎಂಬ ಮೈಚ್ಚು ಕನ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅಲಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದನು ಜಗನ್ನಾಥ.

“ಮೃದು ಹೃದಯದಿಂದಿರಬೇಕಾದ ವಿಪ್ರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಎಂದರೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಳು ಮತ್ತೆ. “ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಕೂಡದೆ? ಪರಶುರಾಮ ಮುಂತಾದವರು ಹಿಡಿಯ

ಲ್ಲವೇ? ಆದರೂ, ನಾವೆವನಾದಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಸಾಧಕವಾಗಿ ಮಾಡೋಣ. ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವರು. ನೀವು ಹೋಗಿರಿ” ಎಂದ ಜಗನ್ನಾಥ.

“ಹೇಗೂ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಲವಂಗಿ ದೇವರಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರವಿಡಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಪಾಠವಕ ದಿಂದ ಆಶುಕವಿಕೃದ್ಧಿ ನಾಲ್ಕು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದಳು. ಪ್ರತಿ ಶ್ಲೋಕದ ಕೊನೆ ಯಲ್ಲಿ ‘ಭವಾನಿಜಲೇ ಪತ್ಯಿತಾಂ ಅವಮಾಂ ಕೃನಯಾ....’ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಳು.

‘ಹುಟ್ಟು ಎಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವಳು. ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡು’ ಎಂದು ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ. ಪುರುಷನಾದರೆ ಬೆತ್ತಿದವಾತ ಎಂದು ಹೇಳುವನೇ ಹೋದರು ಬಿದ್ದವಳು ಎಂದು ಹೇಳುವನೇ? ಯಾರೋಯುವತಿ ಪುರುಷಪೂಜಾಕಿಸ್ಥಿ ಬಂದಿರಬೇಕು’ ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಜಗನ್ನಾಥ. ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿಯೂಬಿಟ್ಟ.

ಲವಂಗಿ ಗಡುಸು ಕೂಡುಗಿಯಾದವರಿಂದ “ಅಯ್ಯಾ ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳು ನಾನು ರಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಸ್ತ್ರೀ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಅವನ್ನು ಹಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗುವುದೆಂದು ಸರಸವನೆ ಹಿಂವಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಆಕಳಿಸಿದರೆ ಸಕ್ಕಲೆಲು ಬಿಕ್ಕಮಾಡುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯುಳ್ಳ ಜಗನ್ನಾಥನಂತನಿಗೆ, ಬಂದು ಹೋದವಳು ಲವಂಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋದನು. ಅಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ವಾಗ್ವಾಹಿನಿ, ಕಾಂಡಿತ್ಯಮತ್ತು ಕಪಿತಾ ಮಾಧುರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತಾನು ಕಾತಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು. ‘ಲವಂಗಿ ಅಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಕೂಡದೆಂಬ’ ಜಗನ್ನಾಥನಿಗೆ ‘ಲವಂಗಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕು’ ಎಂಬ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಬಿಚಾರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಲವಂಗಿಗೂ ಸಹ ಜಗನ್ನಾಥನಮೇಲೆ ಅಮಿತ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಬಾದರಹ ಇದು ತಿಳಿದು ಅಕೆಗೆ ಅದ್ವಿಹೇಳಲು “ಅಬ್ಬಾಜಾಗ, ದೇವರ

ಸನ್ನಿ ಮು. ತುಂಗೂ ನನ್ನೂ ಮನಸಿಕ
ಮನವೆ ನನ್ನದೊಂದು. ಈಗ ನೀವು
ಬೇಡವೆಂದರೇನು ಲಾಭ" ಎಂದಳು.

ಇನ್ನು "ನೀವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ? ಇನ್ನೇನು
ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರಿ? ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿರಿ ಎಂದು
ಮಾತು. "ನನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ಗಂಡಿನ ಮಕ್ಕಳು
ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕನಾಡನಾಗಿ ಬಂದಿರಾಂತಿರಬಹುದು.
ಸತ್ತಾರ ಕೂಟಗಳು ನಡೆದವು.

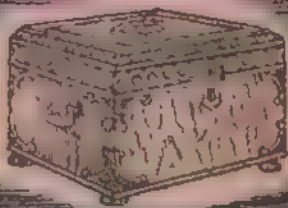
ಈ ಮದುವೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹೊಸ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ. "ಅಲ್ಲಾ ಎಂದರೂ
ಏಕೈಕವೆಂಬಂತೆ ಒಬ್ಬನೇ ಬಂದಿರಬಹುದು,
ಮಹಿಮೆ, ಮರಣ ಅದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನವೇ.
ಅದರಿಂದ ಕೆಲವುಗಳಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಮತಸ್ಥರು
ಅಂತರ್ಮಹಾಪದಾ ಗುರುತು, ಒಳಗೆ
ಎಂದು, ಅದರೇನು? ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಾದ
ಅವರಿಗೆ, ಜಗದ್ಗುರುತಿಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅರ್ಥ
ನಾಯಿತೆಂದರೆ, ಪಾಂಡುನಿಗೆ ಸರಿ
ಗಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಕಾಣಿಸುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ,
ಮಹಾಕವಿ, ಪಂಡಿತನೂ ಆಗಿ 'ಪಂಡಿತ
ರಾಯ' ನೆಂಬ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಜಗದ್ಗುರುತಿ
ನಿಂದಲೇ ಸು. ಸದಸರಿ ಕೂಡಲಿ. ಕುರೂರ

ಮನುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದೆ. ಕುಲಭ್ರಷ್ಟ,
ಮತಸ್ಥ, ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಆತನಿಗೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿದರು.

ಜಗದ್ಗುರುತಿ ಮೂರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಕ್ತನೆ
ನಕ್ಕೆ "ನೀವು ಕುಡಲಿ, ನಾನೆನ್ನು ಮೂರು
ಅಪ್ರಾಪ್ತವೆ. ಇದೇನೋಡಿದೆ! ಎಂದು
ಅವರೊಂದಿಗೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಗಂಗಾ ನದಿ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿನಿಂತು, ಆ ಮಹಾ
ವೇದವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ
ಶ್ಲೋಕವೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆ ಸ್ಥಾನ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೂರು ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಗಳಿವೆ. ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹ ಆ ಮಹಾ ಭಕ್ತನ
ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಎಂದೊಂದು ಶ್ಲೋಕ
ಕ್ಕೆ ಎಂದೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಂತೆ ಏರಿ, ನೂರು
ಶ್ಲೋಕಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಅವನು ಮತ್ತೆ ಜಗದ್ಗುರುತನ್ನು ತನ್ನ ಬದಲಿ
ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಳು. "ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪರ
ತರೆಂದವರೇ ಅಪ್ರಾಪ್ತರು. ಆ ಅಪವಿತ್ರರ
ನಡುವೆ ನೀವಿರುವುದು ಬೇಡ" ಎಂದು
ಕೇಳುವ ರೀತಿಯ. ಆ ಪೂಜಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿ ಏಕಮಾದಿಕೊಂಡಳು.

ಮಹದ ಮೆಟ್ಟಿಲು

ಹಿಂದೆ ಪಾಟೀಲಸ್ವಾಮಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೆಂಬ ರಾಜನು ಕಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ವಿಶಾಲವಾದ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ, ಬಂದೂಂವು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಏಬೊಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು.

ಆತನು ನೇಮಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿರಲೇ ವಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಷ್ಟಾದ ರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಬಂತು. ಅವರೆ ಏಕದರ್ಭ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ವಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ಲಿಂಚು ಕೋರನೆಂತಲೂ, ದುಷ್ಟನೆಂತಲೂ ಅವಕೀರ್ತಿ ದರಲಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ ಆದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಒಲೆಯರು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ಮಹಾ ಸ್ವಭಾವ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತು ಹರಿದಾರಿ ದೂರವಿದ್ದು ಏನು ಕಾಡಿದೆ. ಆ

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದನ ಮೇಯಿಸುವ ಗೊಲ್ಲನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನಿ. ಅವನ ಹೆಸರು ಧರ್ಮಪ್ಪ. ತುಂಬಾ ಚತುರ. ಎಂತಹ ಏಕೆಟ್ಟು ಬಂದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮೃತ್ತವಾದ ತೀವ್ರ ಕೊಡುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಡುವೆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕತ್ವಾಗಿ ನಾಯಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಮೋಗುತ್ತಿರುವರು" ಎಂದು ಜಿನ್ನೈಸಿದರು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ಏನಿದು ಹುಚ್ಚು. ಗೊಲ್ಲವೆನಂದರೇನು? ಅವನಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಶ್ಚಾಸವಿರುವುದರೇನು? ಅವನು ಯಾರೋ ಕೃಪಾಪಡಿಸಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ಮತ್ತೋ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದನ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಧರ್ಮಪ್ಪನನ್ನು ತನ್ನ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಲಿಂಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ. "ಎಲೈ, ಧರ್ಮಪ್ಪ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಗುಣಗಳನ್ನು

ಕುರಿತು, ನಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೇಳಿರುವೆವು. ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಗೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಬದರ್ಭ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ.

"ಪ್ರಭೂ ನನ್ನವೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನನಗಷ್ಟು ಚೈತನ್ಯವಲ್ಲದೆ. ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನಂತಹವನು ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನಗು ಪಾಟಲಾಗುತ್ತದೆ..." ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದನು. ಆದರೆ ರಾಜನ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ? ಆದುದರಿಂದ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಪದವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಧರ್ಮಪ್ಪ.

ಈ ಪದವಿ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಸಹ ಧರ್ಮಪ್ಪನ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜನ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದನಂತರ ಕೆಲವರು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಪ್ರಭೂ, ಧರ್ಮಪ್ಪ ಹಿಂದಿನ ಧರ್ಮಪ್ಪನಲ್ಲ. ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಆಗಲೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಲಂಚ ಹೊಡೆಯಲು ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಫಿರ್ಮಾದು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ಫಿರ್ಮಾದುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಅವಸರಪಡದೆ "ಅಧಿಕಾರವೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅನಿ. ಸರಿಬೀಳದವರು ಸಾಮಾನ್ಯನಾಗಿ ಇಂತಹ ವದಂತಿಗಳನ್ನೂ, ಚಾಡಿಗಳನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡರೆಂದೂ ರತು ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ನಂಬುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಅಯ್ಯೋ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಇನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು ವದಂತಿಗಳೆಂದು ತಾವು ಎಣಿಸುವಿರೇನು? ವಿಚಾರನೆ ನಡೆಸಲು ಧರ್ಮಪ್ಪ ಆನೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಹಿಂದೆ ಕುಮರಿಗಳಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಂಗ ರಕ್ಷಕರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೋ ಸರಿ. ತನ್ನ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುವ ನೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರು ನೌಕರರು ಒಂದು ಭಾರಿ ಮರದ ವೆಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಂಗಡ ಹೋಗುವರಲ್ಲಾ. ಅದೇಕೆ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಂದಾದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವಿರಾ?" ಎಂದು

ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು, ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ.

ಈ ವಿಷಯವೇನೋ ನೋಡಿಯೇ ತಿಳಿಯುವ ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರಾಜನು ವಿದರ್ಭ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಹೋರಬಿಟ್ಟನು. ಅವರು ಅರ್ಧ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲೆಡೋ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಧರ್ಮಪ್ಪ, ಆತನ ಪರಿವಾರ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಧರ್ಮಪ್ಪನ ಸುಗಡ ನೌಕರರು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನಿಜವೆಂತಲೂ, ಲಂಚ ಪಡೆದ ಹಣ ಶೇಖರಿಸಲು ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿರುವುದೆಂತಲೂ ರಾಜನಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಯಿತು. ರಾಜನು ಧರ್ಮಪ್ಪನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ " ಏನು ಧರ್ಮಪ್ಪಾ. ನೀನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಒಂದು ಭಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಆತುರದಿಂದ ಆ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಿದ.

ನೋಡಿದರೆ ಏನಿದ ಅದರಲ್ಲಿ? ಧರ್ಮಪ್ಪ ಈ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒರುವ ವೇದಗಳು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹರಿದ ಅರಿವೆಗಳು ಹೊರತು ಒಂದು ಕವಡೆಯಾದರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಸಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ರಾಜನು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಗೆ

ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಧರ್ಮಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆಗ ಆತನು " ಪ್ರಭೂ, ಈಗ ನನಗೊದಗಿದ ನಷ್ಟಗಾಲದ ಸಿಂಹದ ನನ್ನ ತಲೆ ಪರದಂತೆ ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಕಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿರುವವು. ನನ್ನ ವ್ಯರ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮರೆತೆನೆಂದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀತಿ, ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕೊಡುವ ತೀರ್ಪು ನ್ಯಾಯಾನುಸಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಸದಾ ಜ್ಞಾನಕದ ಮೇಲೆ ಒಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು" ಎಂದು ಧರ್ಮಪ್ಪ ಉತ್ತರಹೇಳಿದ.

" ಶಹಜಾಹ್, ಧರ್ಮಪ್ಪ-ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಧರ್ಮಪ್ರಕಾರವೇ ಸರಿ" ಎಂದು ರಾಜನು ವೆಚ್ಚಕೊಂಡನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಂಬಬೇಕು.

ಉರುನ ಕೊಂಡ ಅಂತ ಗ್ರಾಮ. ಅಲ್ಲಿ ಉಮಾಪತಿ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಆತ ತುಂಬಾ ನಿಷ್ಠಾಪುರುಷ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಛಾಂದ್ರ ಬೆಳೆಯುವುದು, ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳು ಬಂದಿ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಮಾಪತಿ ಆಗಾಗ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗಿರಾಕಿ ತಂದು, ಕರ್ಮಾರ್ಥ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯ ಬೇಕಾದರೂ ಉಮಾಪತಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಿಸಿದರೆ ಸರಕನ್ನು ಮೂಢ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮೂಲ ಕರ್ಮಾರ್ಥ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕಂಡೂತಿ ಆತನ ಸಂಸಾರ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರಮಪಟ್ಟ ಸಕಲ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಉಮಾಪತಿಯು ತನ್ನ ಮೂಲಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಹರಡಿ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಆತನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರು.

ಒಗ್ಗೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಹುಸೇನ ನಂಬಿ ಮೊಸ ವರ್ತಕನೊಬ್ಬನು ಆತನ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿ, ಉರುನಕೊಂಡ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉಮಾಪತಿಯನ್ನು ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದ.

“ಓ, ಸಂತ್ರೇ ಸಂಗೆ ಐವತ್ತೂ ಚೀಲ ಕಡ್ಡಿಬೀಳೆ ಬೇಕೆಂತೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ಜಲ್ಮ ಅಗ್ಗೇಕು. ಸಂಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಥ ಹೇನು ಕೊಡ ಬೇಕೋ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉಮಾಪತಿ “ಸರಿ, ಮೋಗೋಗ ಹುಸೇನ ಸಾಬೆ. ಏನೋ ಐದೋ ಹತ್ತೋ ಚೀಲಗಳಾದರೆ ನೆರೆಯೂರಿನಲ್ಲ ಸಿಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಎಂದೇಕಾರಿ ಐವತ್ತು ಚೀಲ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರಕು ಜಮಾ ಮಾಡಿ ಮೂವಜೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬೇಗಿನ ಚಾಕವೇ ಮೊರಮೋ” ಎಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹುಸೇನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ವರ್ಷಾಭಾದಂತೆ ಉಮಾಪತಿ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿದ ಕೂಡಲೆ, ಏನು ಹುಸೇನನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಹೋದ ಕಡೆ ಗಳಮೇಲೆಯೇ ಎರಡು ಮೇರು ಮರ ನಡೆಯುವದ್ದು ರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಗಾಳು ಬೀಸಿ ಆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಬಂದು ಕೆರೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಉಮಾಪತಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡವಿದ್ದ ಸಾಹೇಬನೊಂದಿಗೆ "ಹುಸೇನ ಸಾಬ್ರೇ, ನಾನೀ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಸಂಘಾ ವಂದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬಂದರ್ಗ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡುವೆನು. ಅದರಂತೆ ನಿಗೂ ಈ ಬಂಡೆಯೇಲಿ ಕುಳಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಉಮಾಪತಿ ಸಂಘಾವಂದನೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಚೌಕವನ್ನು ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಹರಡಿ ನಮಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇನ್ನರಲ್ಲಿ ಉಮಾಪತಿ ಬಂಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ನಮಾಜುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಸೇನನನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನ ಮತದ್ವಿಷ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, 'ಹೆಸರು ಬೇರೆಯೇ, ಹೆರರೂ, ಯಾವ ಮತವೂ ಯಾವ ರೂಪವೂ ಸೇವೆ ಮಾಡದರೂ ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ. ನಾನು ಮಾಡುವ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ, ಈ ಹುಸೇನ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮಾಜು ಆ

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆದಾ! ಸ್ವಲ್ಪ ಕರ್ತನ ಪರಿವಾಲನೆ ಎಷ್ಟು ನಿತ್ಯನಾಗಿದೆ.' ಎಂದು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಉಮಾಪತಿ ಆ ಜಗನ್ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರನ ಪರಿವಾಲನೆಯ ಸರ್ವ ಸಮತಕ್ಕಿ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ, ಆತನು ತರಬೇತು ಹುಡುಗ ಆದ್ದರಿಂದ, ಆತನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ರೂಪಗಡ ಕಾಣಿಸಲು, ಉಮಾಪತಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು, ಅನುಮತಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಗಿಡವಿನ ಸ್ವರವನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಭಾಗ ನೀಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಿಸು ಅದ್ದರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ನಮಾಜು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹುಸೇನ, ಉಮಾಪತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಪರಿಹಾಸದಿಂದ ನಗುತ್ತಾ
 “ಹೇನು, ಏನೋರೇ, ಗಿಡ ಬೆಳೆಗೇ
 ನಮಸ್ಕಾರನಾಗ್ತೀರಿ ನೀವು. ಹಂತಾಪೂ
 ನಂದೂ ಜಾತಿ” ಎಂದು ಹಾಸಮಾಡಿದ.
 ಪಂತರ. ಅವಲಿತವಾದರೂ ಕೋಪಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ಹುಸೇನರೇ, ಸಮ್ಮ ದೇವರು
 ನಾರಾಯಣ. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
 ಈ ತುಳಸಿಗಿಡದ ರೂಪವಲ್ಲಿರುವರೆಂದು
 ಹಿಂದೂಗಳ ನಂಬಿಕೆ. ಅವಕ್ಕಿಂತಲೇ ಪ್ರತಿ
 ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸಮ್ಮ ಜನ ಅಂದವಾದ ಬೃಂ
 ದಾವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಸಿಗಿಡ
 ಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು, ದಿನಾ ಪೂಜಿಸುವರು. ನಿಜ
 ಸುಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ತುಳಸಿಗಿಡವಿಲ್ಲದ
 ಹಿಂದೂ ಗೃಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ತ.ಳಸಿ ಮನೆ
 ಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವರ.”

ಎಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ತುಳಸಿಯನ್ನು ಕುರಿತು
 ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಹೇಬನಿಗೆ ಈ
 ಮಾತು ಹುಚ್ಚುಹುಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಸರಿ
 ಬೀಳದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಅವರವರ ನಂಬಿಕೆ
 ಅವರದು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ತನ್ನ ವ್ಯಾ
 ಪಾರವೇನೋ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆ?
 ಉಹೂಂ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹುಸೇ
 ಆವೇಶದಿಂದ “ದೇವು ಹೇಳ್ತೀರಿ ನೀವು.
 ಗಿಡವಲ್ಲಿ ಋದಾ ಇರಾನೆ? ಹೆಲ್ಲಿ, ನಂದೂ
 ದೇವರು? ಹೇನೂ ಮಾಡ್ತಾನೋ ನೋ
 ಡೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ತುಳಸಿಗಿಡ
 ವನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು
 ಮಾಡಿ ಹೊಸೆದುಹಾಕಿ, ಕೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂ
 ದಿದ್ದ ರಸವನ್ನು ವೈಗೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ.
 “ಹೆಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂ ದೇವರು? ಹೇನು ಮಾಡ್ಡ
 ನಮ್ಮನ್ನು” ಎಂದು ಮಾಸೆ ಮತ್ತು ಗಡ್ಡವನ್ನು
 ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಎಷ್ಟೋ
 ಜನ ಇಂತಹ ಮೂರ್ಖರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ
 ಪಂತ ಈ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ
 ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ನೋಡಿ
 ಹುಸೇನನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚ
 ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮೈಲು ದೂರ ನಡೆದು
 ಹೋಗಲು, ಪೂವೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುರುಚಿ

ಗಿಡ ಕಾಣಿಸಿತು ಉಮಾಪತಿಗೆ. ಆತ ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾದ. ಯುಕ್ತಿ ಪರನಾದ ಉಮಾಪತಿ ಗಬಗಬನೆಂದು ಆ ಪೂವೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಆ ಗಿಡವಿವ್ವ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತುಣ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿವ್ವ ನೀರನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರೆದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಆ ತುರುಚಿಗಿಡ ಎಲೆ ತುಂಬಿ ನಿಗನಿಗನೆಂದು ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡಲು ಅನಂದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಮಾಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು "ಹೇನಯ್ಯಾ, ಪಂತ್ರೇ, ಎಜ್ಜೆ ಎಜ್ಜೆಗೂ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತೀ. ನಿಂಗೇ ಏನಾದರೂ ಪಾಗಲ್ ಹಿಡೀತು?" ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಪಂತರು "ಅಯ್ಯಾ, ಹುಸೇಗ ಸಾಬಿ, ಆ ತುಳಸಿಗಿಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ನಾವು 'ಕಂಡೂತಿ ಕಲ್ಪತರು' ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈಗಿಡದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗಿಡ ಕಾಣುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಇಂದು ನನ್ನ ಅದ್ವೈತವಶದಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆರೆದಿತ್ತು. ನಾನೀಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ

ಸಲ್ಲ ಸಮಯ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಜಪಮಾಡಲು ಬಿಡು. ಹಾಗೇಹೀಗೆ ಎಂದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ದೂಷಣೆಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿತ್ತ.

ಉಮಾಪತಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಸಾಹೇಬನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸಿತು. "ಏನ್ ನಿನ್ನುದೇವು? ಗಿಡಮೊಳಗೆ ದೇವು, ಗುಡೀ ಒಳಗೆ ದೇವು? ಅದ್ದೇನೆ ನಿಂಜಾತಿ ನಮ್ಮೆ ಹಿಡಿಸಾಕಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಗಬಗಬನೆ ಆ ಗಿಡವನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತು, ಸೇಡುತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡುಕಿ, ಹಸರು ರಸವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಬಳಿದು ಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಆತನ ಕೋಪ ಶಾಂತವಾಗದೆ, ಅದನ್ನು ಕಾಲಕಳಗಿಹಾಕಿ ತುಳಿದ. ತುರುಚಿಗಿಡದ ಮಹಾತ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ

● 2006年12月1日

ನೀವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಎರಡನೆಯ ಸಿಬ್ಬರಿನ
ಬಿಡುಗಡೆ, ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು
ಇನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಸಿಬ್ಬರಿಗೆ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

[illegible]

ದ್ರವ್ಯವು ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒಂದು
 ದ್ರವ್ಯ ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒಂದು
 ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವು ಒಂದು ಒಂದು
 ಸಹಿ, ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವು ಒಂದು ಒಂದು
 ಕೇಳುವುದು, ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವು ಒಂದು ಒಂದು
 ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒಂದು
 ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು
 ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು
 ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು ಒಂದು

ದಲ್ಲಾ. ಆ ದಿನ ಮೊಲ ಬಂದು ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿತು. ಅಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ಈ ಹುಚ್ಚು ನಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ನಗು ವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನುತಾನೇ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದೆ?

ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ಮೊಲ ಎದುರುಸಿಕ್ಕಲು ತನ್ನ ಈ ನಗುವಿಗೆ ಅದೇಕಾರಣವೆಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಿಚ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆಡವಿ, "ಆಹಾ, ನೀನೇ! ಆ ನಿನ್ನ ಕಾಲೋ! ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿತು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆದರೆ ಹೊರಗೆನಾತ್ರ ನನೂ ಹೇಳದೆ ಅಗ ಸುಮ್ಮನಿಡ್ತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತೊಂದುದಿನ ಅದು ಸಿವಂಗಿಯನ್ನು ಪುಸಲುವಣೆ ಮಾಡಿ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಸ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ಮೃದ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ "ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವರೋ ಅವರೇ ಜಯಶಾಲಿಗಳು. ಏನು?" ಎಂದಿತು. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಸಿವಂಗಿ

ಮೊಲ ಹಾಕಿದ ಸವಾಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೋಗಿಹೋಗಿ ಅದು ಒಂದು ಅಳವಾದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಏಳಲಾರದೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಅಗ ಆ ಮೊಲ ತನ್ನ ಕೈ ಅಸರೆಕೊಟ್ಟ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚಿಸಲು, ಕುಂಟುತ್ತಾ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು ಸಿವಂಗಿ. ಪಾಪ, ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿದ್ದವು.

ಅಗ ಮೊಲ ಅವರೊಂದಿಗೆ "ಎಲೈ ಹುಚ್ಚು ಸಿವಂಗಿಭಾವ, ನಾನೇನೋ ತಮಾಷೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಥೆ ಹೇಳದರೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದುರುಹೊರಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನೂ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ನಡೆ ಹೇಗಿದೆ? ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ? ಕುಂಟು ಕಾಲು ಯಾರದೋ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿನೋಡು" ಎಂದು ಅವಹೇಳನೆ ಮಾಡಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಪಾಪ ಸಿವಂಗಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ನಗುಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಕಾಲು ಕುಂಟೂ ಆಯಿತು.

ನಗೆಹನಿ

ತಂದೆ—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಿಷ್ಠರು ಯಾರೋ!
ಮಗ—ಓನಿಮಾ ಟಿಕೆಟ್ಟು ವೇದಲು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡವರು.

ಪಂಡಿತರು—ಲೋ, ಪುಟ್ಟ! ರಾಮನಿಗೆ
ಹಾವುಕಾಯಿತು—ಇದು ಯಾವಕಾಲವೋ?
ಪುಟ್ಟ—ಮರಣಕಾಲ ಸಾರ್!

—ಜಿ. ನಾಗರಾಜರಾವು.
ಬಂದವ—ಲೋ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಿನೋ?
ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ.
ಹುಡುಗ—ಹುಚ್ಚುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿವ್ವಾತೆ.
ಬಂದವ—ಅಯ್ಯೋ! ಪೆಂಚೆ ಚೆನ್ನಾಗಿವಲ್ಲೋ!
ಹುಡುಗ—ಅಲ್ಲ! ಡಾಕ್ಟರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇ
ರಿದಾರೆ. —ಎಚ್. ಬಿ. ಸುಬ್ಬೇಗೌಡ.

ತಂದೆ—ಲೋ, ರಾಮು, ಒಂದು ವೀಸೆ ಸಕ್ಕರೆ,
ಒಂದು ಸೇರು ಕಡ್ಲೆಹಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಸೇರು
ಹುಪ್ಪ ಮೂರನ್ನೂ ಈಗಿನ ಬೆಲೆಗೆ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡರೆ ಒಟ್ಟು ಏನಾಗುತ್ತೋ?
ಸಾಪಾಟ್ರಾಮ—ಭರ್ಜರಿಯಾದ ಮೈಸೂರು
ಪಾಳೆ ಆಗುತ್ತೇವ್ವ! ಹೋಗಿ ತರಲೇನಪ್ಪಾ!

ಪ್ರಯಾಣಿಕ—(ಕಂಡ ಕ್ಷರನ್ನು ಕುರಿತು)
ಏನಯ್ಯಾ? ಇಷ್ಟು ಲೋಡು ಈವಿನ! ಕೂಡ
ರಿಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವೂ ಇಲ್ಲ. ಓವರ್
ಲೋಡ್ ಎಂಬ ಅಪಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೇ?
ಕಂಡಕ್ಷರ—ಅಷ್ಟೇಕೆ ತೊಂದರೆ ರಾಯಲೇ?
ಅವರೂ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ
ರೂ ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಳಿಸಬಿಡಿ.

—ಬಿ. ಮುನಿರಾಮ

ಒಗಟಿಗಳು

ಇವುಗಳೇನು ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ?

1. ಎಲೆಯಿಲ್ಲ, ಸಣ್ಣವಿಲ್ಲ, ಒಣ್ಣವಿಲ್ಲ ತುಟಿ
ಕೆಂಪಗಿದೆ.
ಮಳೆಯಿಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲ ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಮೈ
ಹಸುಂಗಿದೆ.

—ಎಸ್. ಎನ್. ವೇದವಲ್ಲಿ.

2. ಹುರಿಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಇಲಿಯ ಮುಕ್ಕಮ್ಮ.
3. ಗುಡುಗು ಗುಡುಗಿದರೆ ಸಾವಿರ ನಯನ
ಗಳರಳುವುವು.

—ಪೊರವಿರಾವ್.

4. ತಾಯಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ, ತಂದೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ,
ಮಗ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ, ಮಗಳು ಮದುವೆಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.
5. ಗೂಡಿನಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಿ ನಾಡೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದು
6. ಬೀದಿಲಿ ಹೋಗೋ ದಾಸಯ್ಯ, ಹಾಕಿದ
ಮರಾರು ಕಡ್ಡಿ ನಾನು!

—ಎಂ. ಟಿ. ಜಾನಕಿ.

7. ಮರನು ಮರನೇರಿ, ಕಾಮತ್ತೆ ಮರನೇರಿ,
ಬಸವನಾ ಕತ್ತೇರಿ ತಿರುಗುತಿದೆ.
8. ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ ಹಾರುತ್ತೆ. ಜೀವವಿಲ್ಲ
ಕೂಗುತ್ತೆ.

ನಾನು ಯಾರು

ಇದ್ದಲ ನುಂಗುತ
ಗದ್ದಲ ಮಾಡುತ
ಉದ್ದಕು ಓಡುತ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ನಾನ್ಯಾರು.
ಆವಿಯ ಬಲದಿಂ
ಕಾವಿನ ಫಲದಿಂ
ನೀರಿನ ಫಲದಿಂ
ಹರಿಯುತ ಸಾಗುವ ನಾನ್ಯಾರು?

—ಕನ್ನಡ ಕಂದ

13. ಮದುವೆಯಾಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದರೆ ನೀನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾಗು ಎಂದನಂತೆ
14. ಅಕ್ಕ ಸತ್ತರೆ ಅಮ್ಮಾವಾಸೆ ನಿಂತೀತೆ? ಅಣ್ಣ ಸತ್ತರೆ ಹುಣ್ಣುಮೆ ನಿಂತೀತೆ?
15. ಧನವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ, ಸಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಮನೆ, ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲದ ಒಲೆ ವ್ಯರ್ಥ.
16. ಅಕ್ಕಕ್ಕನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕರೆಗೆ ಬೀಳಲೋ ಈಕೆಗೆ ಬೀಳಲೋ!
17. ಇಕ್ಕುವವಳು ನಮ್ಮನಳಾದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಡೇನು.
18. ಕುರಿಯುವ ಬಾಣಲೆಯಿಂದ ಜಾರಿ ಉಂ ಯವ ಒಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತೆ.
19. ಅತ್ತಿ ಸತ್ತು ಅರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೊಸೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಂತೆ.
20. ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮಗು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಊರೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದಳಂತೆ.
21. ಸೋದರತ್ತಿಗೆ ಮೊಸೆ ಬಂದರೆ ಚಕ್ಕಪ್ಪ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಾಳೆ.
22. ಗಂಡ ಸಪ್ಪಿ ಸೀರೆ ತರುತ್ತಾನೆಂದು ಇದ್ದ ಸೀರೆ ಸುಟ್ಟಳಂತೆ.
23. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಶೂನ್ಯ; ಗೃಹಣಿಯಿಲ್ಲದ ಗೃಹ ಶೂನ್ಯ.
24. ಎಂಜಲು ಎತ್ತಿ ಎಂದರೆ ಉಂಡವೆಷ್ಟು ಜನ ಎಂದಳಂತೆ.
25. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೊಸು ಗಾಸಿ.
26. ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ನಾಚಿಕೆ ಏಕೆ?
27. ಓದಿಲ್ಲ, ಬರಹವಿಲ್ಲ ವರ ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ಇಷ್ಟಕ್ಕರು—ಲೋ ಹುಡುಗ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ ನೋ?

ಹುಡುಗ—ಯಾವ ಹೆಸರು ಸಾರ್! ನನ್ನಮ್ಮ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ, ನನ್ನಪ್ಪ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ, ಅಲ್ಲಾ ನನ್ನ ತಾತಾ ಕರೆಯುವರೋ!

ಇಷ್ಟಕ್ಕರು—ಕಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರೇ ನೋ?

ಹುಡುಗ—“ಗೊಣ್ಣೆ ಸುರುಕ” ಎಂತ.

ಹೆಸರೇನು

1. ಜಲಜಳು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ವಾಮದೇವನು ಸುದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಹರಿ ತರಲಿ ಹರನು ಚಿತ್ತಿಸಿದರೆ, ಲಾಲ ರಸವ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ನೆರೆಯವನು ನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹರುಷದಿಂದ ಷವನ್ನು ತಳ್ಳಿದರೆ, ಭಾರತದ ಓರ್ವಕ್ಕೂ ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷನ ಹೆಸರಾಗುವುದು ಅತನಾರೊಂದು ಹೇಳುವಿರಾ? —ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.
2. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿನ ಸಾರವನ್ನು ಒಗೆದು ಗೀಜಗನಿಂದ ಜಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಗಣೆಯಿಂದ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿಯುವ ವಸ್ತುವು ಎಲ್ಲರೂ ಒಯಸುವರು. ನಾನಾರೊಂದು ಬಲ್ಲಿರಾ? —ಬಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ವಿವಾಧಾಸವೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯುತ್ತಾಬಿಡಲು ಒಂದು ದಿನ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ "ಗುರುವಾ! ಕೇ, ನಮ್ಮ ವಿವಾಧಾಸ ಮುಗಿತು ಎಂದು ತಾವು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿವಾಧಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಅದನ್ನೇ ಇತ್ತರಿಸಿ ಇನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದೇ?" ಎಂದ. ಕೇಳಿದರು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾಂದೀಪನು "ಒಳ್ಳೆ ಯವರು, ಹುಣ್ಣಿ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ರಕ್ಷಣಾಗಳಿ" ಎಂದು ಹರಸಿದನು.

"ಅವರಿಗೆ.... ಗುರುಗಳೇ, ಉದಿಯವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂರೈಸಲು ಗುರುವಕ್ಷಣಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪದಾರದಂತೆ ಅವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಕೊಡಲಿ. ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನುವರೂ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಹೀಗಿ" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರಿಗೆ ಸಂತ ಬಾಲಕರನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಸಾಂದೀಪನಿಗೆ ಸಂತೋಷವು ಉಕ್ಕಿತು. ಏನು ಕೇಳುವರು? ಈ ಬಾಲಕರ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು. ನನ್ನ ರಕ್ಷಣಾಮಾರ್ಗವೂ ಅದ್ಭುತವಾದವು. ವಿನಯಶೀಲರಾದ ಇವರು ದೈವಾಂವರನಂಥವರಾದ ತೋರಿಸುತ್ತೆ. ಅವರಿಂದ ಆಮಾನುಷ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬಲ್ಲೆ—ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸಾಂದೀಪನು ಬಹುದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಪರ್ವತೇ ಅವ ಪುತ್ರನನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದನು "ಎಲೈ, ಕೃಷ್ಣ, ಬಲರಾಮ, ನೀವು ಪ್ರಭಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದ ನನ್ನ ಪುತ್ರನನ್ನು ನನಗೆ ಬದುಕಿಸಿ ತಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆ ತಲಪಿದಂತೆ ಹೋಗಬಿಡು, ಜಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಕೂಡಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ರಥವನ್ನೇರಿ ಪ್ರಭಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರ ತಲುಪಿದರು. ಇವರ ಅಗಮನದ ವಿಷಯವನ್ನರಿತ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಇವರನ್ನು ಆಹವಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ "ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಿಮ್ಮ ಗುರು ಪುತ್ರನನ್ನು ಈ ಸಮುದ್ರ ಜಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಂಚಜನನಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ನುಂಗಿರುವನು." ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವರಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ಸಮುದ್ರ ಜಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ನೋಡಲು ಪಂಚಜನನಂಬ ಶಂಖವು ಸಿಕ್ಕಿತೇ ಹೋದನು ಗುರು ಪುತ್ರನು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಗ ಬಾಲಕರಬ್ಬರೂ ಹೊರಟು ಯಮ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಶಂಖವನ್ನು ಊದಿದರು. ಅಗ ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನರಿತು ತನ್ನೊಡನೆಿದ್ದ ಗುರು ಪುತ್ರನನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು.

ನಂತರ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಸಾಂದೀಪನಿಗೆ ಅವರ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಆ ಗುರು ದಂಪತಿಗಳು ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದ ಭರಿತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಈ ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂರೈಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರು.

ಮೂರ್ತಿನ ಮೂರ್ತಿ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನೊಡನೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋದನು. ತುಂಬಾ ಸಮಯವಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದಿರುವವನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಜಂಕೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು. ಕುದರಿಗೂ ಕಾಲಿನ ಗೊರಸುಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಜಂಕೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋದವು. ಮೂವರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲಿದರು. ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸಲು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ಮೊದಲು ಸೈನಿಕನು ಒಂದು ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲು, ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡನಾದ ಮುನಿಯು ಕಂಡನು. ಆಗ ಸೈನಿಕನು ಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎಲೈ ಅಂಥನೇ, ಈ ದಾರಿಯಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿರುವರೇ” ಎಂದನು. ಮುನಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂದನು. ಸೈನಿಕನು ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಒಂದನು. ಅವನು ಮುನಿಯೊಡನೆ, “ಎಲೈ ಮುನಿಯೇ, ಹಿಂಗಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿರುವರೇ” ಎಂದನು. ಆಗ ಮುನಿಯು “ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕನು ಹೋಗಿರುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರಿಯೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು. ಆದ್ದರಲ್ಲಿ ರಾಜನೂ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ, ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ “ಮುನಿವರ್ಯನೇ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿರುವರೇ” ಎಂದನು. ಆಗ ಮುನಿಯು, “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನೂ ನಂತರ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಹೋಗಿರುವರು” ಎಂದನು. ರಾಜನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

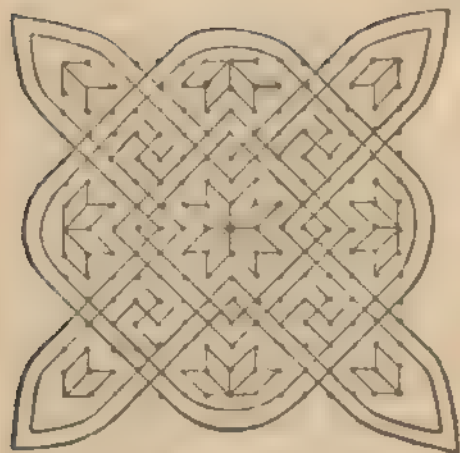
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸೈನಿಕ ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದರು. ಮೂವರಿಗೂ ಮುನಿಯ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕುರುಡನಿಗೆ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸೈನಿಕರೇ ಹೋದರೆಂದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು. ರಾಜನು ಮುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಮುನಿವರ್ಯನೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಂತ್ರಿಯೆಂದಾ, ಒಬ್ಬನು ಸೈನಿಕನೆಂದಾ, ನಾನು ರಾಜನೆಂದಾ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಮುನಿಯು “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ನೀವು ಯಾರಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೀರೋ ಸೈನಿಕನು ‘ಅಂಥನೇ’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಸಂಜ್ಞೆಂಧಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವನ ಅಂತಸ್ತು ತಿಳಿಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯು ‘ಮುನಿಯೇ’ ಎಂದೂ, ನೀನು ‘ಮುನಿವರ್ಯನೇ’ ಎಂದೂ, ನನ್ನನ್ನು ಸಂಜ್ಞೆಂಧಿಸಿದಿರಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಯಾರಾರೊಂದು ಊಹಿಸಿದೆ” ಎಂದನು.

—ಎಂ. ದೇವದಾಸಕಾಮತ್.

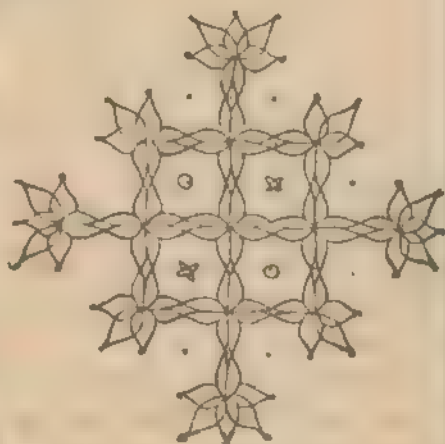
ಒಗಟಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು: 1. ಗಣಿ, 2. ಜಿಲ್ಲೆ, 3. ಸವಿನಿನ ಗರಿ, 4. ಅಡಿಕೆಯ ಬೇರು, ಮರ, ಅಡಿಕೆ, ಹೂವು, 5. ಕಣ್ಣು, 6. ಪಡವಲಿಕಾಯಿ, 7. ಗಾಣ, 8. ವಿಮಾನ. ಹೆಸರೇನುವಿಗೆ ಉತ್ತರ: 1. ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು. 2. ಸಂಗೀತ. ನಾನ್ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ತರ: ಹೊಗೆಬಂಡಿ

ಪ. ವಿಮಲ.

ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಸುಂದರೀಬಾಯಿ.

ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು.

ಈ ಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ನಂಬಲಾರಿರಿ, ಅಲ್ಲವೇ? ಹೌದು. ಇದರ ಗುಟ್ಟು ಅರಿಯುವ ವರೆಗೆ ನೀವು ನಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನೀವೇ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವಿರಿ.

ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅಂಕಿಗಳು ಕಾಣಿಸುವ ಕಡೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕವು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದನಂತರ ಅತನು ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆಯ ರುವ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ, ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕೈ ತೆಗೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅರೆ! ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ? ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಅದರ

ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ! 'ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?' ಎಂದರೆ, ಇದೋ ಹೀಗೆ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀನು ತೋರಿಸುವ ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಎಲೆ

ಯಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪೇಪರ್‌ನ ರೀತಿಯ ಎಲೆ. ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡ. ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಮೂರು ಸಮ ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ

ಮುಡಿ ಚು. ತರುವಾಯ ಎಲೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕು ನಿಂದಾಗಲೀ ಸೆಲ್ಯೂಲಾಯಿಡ್ ನಿಂದಾಗಲೀ ತಯಾರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನು ಅಂಟಿಸು. (ಇಂತಹ ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಳು ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಬೇಕು) ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಸಭೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮುಡಿಚಿರುವ ಗುರುತು ಕಾಣಬರದಂತೆ ಇಸ್ವೀಟು ಎಲೆಯನ್ನು ಅಂಕಿಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತುಸು ದೂರದಿಂದ ತೋರಿಸು. ಅವರು ನೋಡಿದ ತರುವಾಯ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಅ

ಚಂದಮಾಮ

ಎಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟುನಿಂದಲೂ, ಮೇಲಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕಿರುಬೆರಳಿನಿಂದಲೂ ಮಡಿಚಿ, ಗುಲಾಬಿ ಪುಷ್ಪ ಅಂಟಿಸಿರುವ ಕಡೆ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ತಿರುಗಿಸು. ಇದೇಲ್ಲಾ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಬಲ ಗೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡು. ಪ್ಯಾಕ್ ಎಲೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ಯುಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಗಮನಿಸ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಎರಡೇ ಎರಡು. ನೀನು ಪ್ಯಾಕ್ ಎಲೆಯನ್ನು ಮಡಿಚಿರುವ ಗುರುತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರಬೇಕು. ತಿರುವಾಯ ಎಲೆಯನ್ನು ಮಡಿಚಿ, ತಿರುಗಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ಚಾಕ

ಚಕ್ರತೆಯಿಂದಲೆಲ್ಲವೇ ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇನಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ದರೆ ಈ ಟ್ರಿಕ್ ಕಷ್ಟ

ವಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆಯನ್ನು ರೈಲ್ವೆ ಟೀಕೀಟಿನಂತೆಯಾಗಲೀ, ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂ ತಾಗಲೀ ಬದಲ ಯಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ.

(ವಾಚಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮ ನ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅವರ ವಿಳಾಸ: ಪ್ರೊಫೆಸರ್. ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್ ಮೆಜಿಸಿಯರ್, ಪೋಸ್ಟ್‌ಬಾಕ್ಸ್ 7878. ಕಲಕತ್ತಾ 12)

ಪುಟ್ಟ ಮುದ್ದು

ಮುದ್ದು ಎಂದು ಅವನ ಹೆಸರು ಅವನ ಅಂಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಸಿರು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕು ಬಹಳ ಮೊಸರು ಉಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಉಸಿರು

ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಉಂಡೆ ಹುಡಕಿ ಮೊಸರು ಕದ್ದು ತಿಂದು ಕೇಳದಂತೆ ಸದ್ದು

ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿ ಬಿಡುವ ಮುದ್ದು ಒಮ್ಮೆ ಮುದ್ದು ಎದ್ದು ಬಂದು ಮೊಸರು ಕದ್ದು ಎಲ್ಲ ತಿಂದು ಉಂಡೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿತವನಿಗಂದು

ಚೀರಿ ಬಿಟ್ಟು 'ಚೇಳು ಚೇಳು' ಎಲ್ಲರಿದ್ದು 'ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳು?' ಎನ್ನುವಾಗ ತನ್ನ ಗೋಳು ನೆನೆದು ಬಯ್ಯ 'ಉಂಡೆ ಹಾಳು'

ಕಂಡು ಅವನ ಮೊಸರ ಬಾಯಿ ಬಹಳ ನಕ್ಕಳವನ ತಾಯಿ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬಂದ ನಾಯಿ ನಗುತ್ತಲಿತ್ತು ತೆರೆದು ಬಾಯಿ

—ಎಂ. ಶಂಕರ.

ಚುಟಿಕ

ಪೇಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ರೊಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ತಿಂದು ಅವನು ಬಹಳ ಬೇಗ ರೋಗ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿ

—ಸಿ. ಎ. ಕೋಟೆ.

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಜಿಂದಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕುವ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press, Madras - 2.

CHITRA

‘ಲೋ! ನಾನೂ ಗುಳ್ಳೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಕಣೋ!’